

ČUVATI

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

ZAGREB, Amruševa 2/II desno

Pošt. pretnac 455

HITNO!

Prethodno: sudac pojedinac: XVII

P 83/15
2. SSOK
Broj: P-3410/2009

Priloge oznake:

Privremena mjera

I vezak

PIS

OMOT SPISA

U PARNIČNOM POSTUPKU

Tužitelj: AUTO KUĆA CALAK d.o.o., VRBOVEC

Tuženik: RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., ZAGREB

radi: utvrđivanja i valjanosti štete

VPS: 30.226.900,00 km

Kretanje spisa

Ročišta:	Rokovi:
16.10.09	
12.11.09	
24.3.2010	10.30 - 10.10
01.06.12.11.	

P-3410/2009

S KRŠENJEM PUNOMOĆI SUDU! 1

AUTO KUĆA CULAK d.o.o., Vrbovec, Luka 349/a, zastupano po
punomoćnicima Vladimir Koprivnjak, odvjetnik u Zagrebu i
Gorjano Batelić odvjetnik u Zagrebu
U Zagrebu 31.08.09.

Stranka je upozorena da je dužna
platiti pristojbu u roku 3 dana,
u protivnom će se pristojbu
naplatiti prisilnim putem.

Ovlašteni službenik

HITNOST PRIVREMENA MJERA
- PRIJETEĆA NENADOKNADIVA ŠTETA!!!!

TRGOVAČKOM SUDU ZAGREB

Petrinjska 8

P-3410 / 2009. - 1

Tužitelj: AUTO KUĆA CULAK d.o.o., Vrbovec, Luka 349/a, zastupano po
punomoćnicima Vladimir Koprivnjak i Gorjano Batelić, odvjetnici u Zagrebu

Tuženik: RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., Krapinska 10000 Zagreb

Radi: utvrđenja i naknade štete, VPS 30.226.900,00 KM

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO
02-09-2009

2x, punomoć, prilozi

TUŽBA

poštom - neposredno
u prim. 2x
pristojba 66

0. Obaviještava se Sud da je tužitelj odabrao gore naznačene punomoćnike koji će ga
zastupati u ovom postupku pri čemu isti mole da se buduće dostave obavljaju na adresi ureda
Vladimir Koprivnjak LJ. Posavskog 4, Zagreb, a punomoć prilažu u privitku.

ČINJENIČNO STANJE

I. Tužitelj i tuženik sklopili su dana 01.01.2006.g., Renault Sporazum o distribuciji
(nastavno Osnovni sporazum), a za 2008 godinu sklopljen je i Dodatak I osnovnom
sporazumu (nastavno Dodatak I za 2008. godinu).

DOKAZ: -Prilaže se osnovni sporazum i Dodatak I za 2008. godinu

Radi se o vertikalnim sporazumima o distribuciji koji su sukladno Zakonu o zaštiti
tržišnog natjecanja NN 122/03 nastavno ZZTN ništavi i zabranjeni ukoliko ne odgovaraju
uvjetima koje propisuje Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju
motornih vozila NN 105/04 dalje Uredba.

Sukladno navedenoj uredbi čl.2., st. 1.c) sporazum je definiran kao citiram: "ugovor,
pojedina odredba ugovora, izričiti ili prešutni dogovor, usklađeno djelovanje, odluke
udruženja poduzetnika".

II. S danom 24.07.09.g. tužitelj je zaprimio Obavijest o kršenju i raskid Renault
Sporazuma o distribuciji od 01.01.2006.g., te pripadajućih dodataka OU 481/09-2 od
23.07.2009.g., Javni bilježnik Vladimir Marčinko, Zagreb.

DOKAZ: -Prilaže se obavijest i raskid OU 481/09-2 od 23.07.2009.g.

2

III. Raskid se temelji na navodnom nedostavljanju bankovne garancije nametnutog i neprimjerenog iznosa koja obveza niti bitna niti ugovorna jest.

Ugovorna to obveza sigurno nije jer je ista izmjenjena usmenim i konkludnim činima ugovorenim na sastanku sa predlagateljem osiguranja dana 29.04.2009.g. kojom prilikom je postignut sporazum da se nastavak poslovnog odnosa osigura isključivo avansnim plaćanjem zbog postojećeg duga, a za postojeći dug sačini otplatni plan i isti podmiri.

Na tom sastanku zahtjev tuženika bio je usmjeren ka početku avansnog plaćanja s 01.05.09.g., a ostvaren je i dogovoren s danom 15.05.09.g. od kada je do dana raskida uredno izvršavan.

Sav do tog dana postojeći dug tužitelj je podmirio opet u dogovoru s tuženikom i na njegovu traženje. Prvo na način da mu je dostavljeno produljenje bankovne garancije u iznosima i sukladno poslovnim planovima tužitelja pri čemu se o otplati postojećeg pregovaralo. Opet na traženje tuženika i taj dogovor je izmijenjen te je u konačnici dogovoreno i izvršeno da se postojeći dug plati aktiviranjem stare Bankarske garancije prije njezina isteka budući je ista omogućavala kompletnu isplatu, a da se odnos nastavi avansnim plaćanjem do usklađenja stavova oko poslovnih planova s kojima u svezi visine i potrebe eventualne nove garancije uz sve napominjući da tuženik konstantno raspolaže mjenicama i zadužnicama u sporazumom propisanim iznosima.

IV. Suština spora među strankama sadržana je u procijeni poslovnih planova za 2009. godinu s kojima u svezi i visine potrebne bankarske garancije, a s kojima u svezi tužitelj nije pristao na potpisivanje dodatka za 2009. godinu koji između ostalog nameće dodatne uvijete (dodatna lokacija ovlaštenog nastana u Koprivnici), a koji nisu sukladni uvjetima Uredbe, odnosno ništavi su temeljem odredbi ZZTN-a, radi čega ih tužitelj nije potpisao.

DOKAZ: -Po pitanju nepotpisanog dodatka za 2009.godinu nesporno, po potrebi dostava nepotpisanog sporazuma. Prilaže se promemorija sa sastanka 29.04.09.g. Prilaže se preslik mail zahtjeva tuženika radi avansnog plaćanja pojedinačnih vozila zajedno s preslikom izvatka sa žiro-računa tužitelja u dokaz izvršenja i to za razdoblje od 15.05.09.g. do 20.07.09.g.. Prilaže se preslika mail zahtjeva tuženika radi avansnog plaćanja rezervnih dijelova zajedno s preslikom izvatka sa žiro-računa tužitelja u dokaz izvršenja i to za razdoblje od 15.05.09.g. do 23.07.09.g.. Prilaže se potvrda primitka produljenja bankovne garancije. Prilaže se izvod iz poslovnih knjiga na okolnost podmirjenja duga starom garancijom prije njezina isteka.

S obzirom na nesklad predviđanja poslovnih planova između tužitelja i tuženika u situaciji u kojoj dodatak za 2009.godinu nije potpisan tuženik je bio dužan primijeniti odredbe o mirenju Osnovnog sporazuma u svezi čl.4.2., st.6. Osnovnog sporazuma, a tek potom inzistirati na bankovnoj garanciji određene visine ukoliko bi takvo što proizlazilo iz stvarne procijene i potrebe za 2009.godinu.

DOKAZ: -Odredba čl.4.2., st.6 Osnovnog sporazuma u privitku

Međutim tuženik se oghišio o odredbe sporazuma, te počeo ponavljati traženja za bankovnom garancijom neprimjerenog iznosa unatoč usmenoj i u naravi konstantno izvršavanoj dopuni sporazuma prema kojoj je tužitelj u obvezi avansnog plaćanja do usklađenja stavova oko poslovnih planova i visine garancije.

3

Stari dug je podmiren aktiviranjem stare garancije prije njezina isteka, a ostalo je plaćano unaprijed kako je gore navedeno i priloženim izvadcima sa žiro-računa dokazano.

Tuženik je navedenu situaciju odlučio riješiti zlonpotrebom i kršenjem sporazuma i tržišnog natjecanja prekrajanjem tržišta (zbog nepotpisivanja dodatka za 2009.g. koji nameće nedopuštene troškove i novi poslovni nastan u Koprivnici koji tužitelj nije dužan prihvatiti niti je prihvatio) na način da je pretvarajući se da usmeni i izvršeni dogovor sa sastanka od 29.04. 09.g. ne postoji odlučio raskinuti ugovor.

DOKAZ: -Priložena obavijest o navodnom kršenju sporazuma i raskidu u privitku.
-Saslušanje stranaka.

Tužitelj na navedeno nije pristao te se sa zahtjevom radi poštivanja ugovora putem punomoćnika obratio predlagatelju s opomenom od 31.07.09.g.

DOKAZ: -Prilože se opomena od 31.07.09.g. sa zahtjevom radi poštivanja sporazuma.

PRAVNO SHVAĆANJE

V. Pojedine odredbe Osnovnog sporazuma u kombinaciji s odredbama Dodatka I. za 2008.g. omogućuju tuženiku ponašanja suprotna minimalnim zahtjevima koje propisuje Uredba. To se osobito primjećuje kod odredbi čl.9. Uredbe koje za svrhu imaju očuvanje i trajnost odnosa primjerem ulaganju tužitelja te koje onemogućuju nejasne i netransparentne raskide u odnosu na Osnovni sporazum i Dodatak I.

Za tumačenje odredbi Uredbe posebno čl.9. u svezi razloga otkazivanja, relevantna je Uredba Komisije (EZ) broj 1400/2002 od 31.srpnja 2002.g. o primjeni članka 81.(3) Ugovora na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenu praksu u sektoru motornih vozila Službeni list L 203, 1.kolovoza 2002.g., str.0030 – 0041 (dalje Uredba EZ-a)

Po mišljenju tužitelja nedopuštene su i odredbe Osnovnog sporazuma koje izričito uvjetuju uporabu rezervnih dijelova tuženika izvan domene jamstvenog roka besplatnih poporavaka i opoziva.

Primjerice odredbe čl.5.2., st.4. Osnovnog sporazuma obvezuju predlagatelja na upotrebu isključivo originalnih rezervnih dijelova što je suprotno objvljenoj Uredbi EZ-a. koja je za tumačenje naše Uredbe relevantna i koja u toč. (23) kaže: „Kako bi se osiguralo učinkovito tržišno natjecanje na tržištima popravka i održavanja, te kako bi se dopustilo serviserima pružanje konkurentskih rezervnih dijelova krajnjim korisnicima, poput originalnih rezervnih dijelova i rezervnih dijelova usporedive kakvoće, izuzeće ne bi trebalo pokrivati vertikalne sporazume koji ograničavaju mogućnost ovlaštenih serviseru unutar sustava distribucije proizvođača vozila, neovisnih distributera rezervnih dijelova, neovisnih serviseru ili krajnjih korisnika da nabave rezervne dijelove od proizvođača takvih rezervnih dijelova ili od neke treće osobe po vlastitom izboru.“

DOKAZ: -Izrijekom piše u čl.5.2., st.4. Osnovnog sporazuma, a dokazivo je i saslušanjem direktora tužitelja g.Ivice Culaka, na adresi tužitelja, te g.Ivice Dražetić iz Velike Gorice, J. Habdelića 4, sve na okolnost da se suočen s upitom tužitelja, tuženik ponio tako da je odredbu sporazuma o upotrebi njihovih dijelova van domene jamstvenog roka ili opoziva uvjetovao neisplatom homisa i drugim nepogodnostima.

Isto tako Uredba EZ-a u toč.(22) kaže: „Nadalje, kako bi se na prikladan način pružile usluge popravka i održavanja, nije neophodno da ovlašteni serviseri u isto vrijeme prodaju nova motorna vozila. Izuzeće stoga ne bi trebalo pokrivati vertikalne sporazume koji sadrže bilo koju izravnu ili neizravnu obvezu ili poticaj koji vodi ka povezivanju prodaje i uslužnih aktivnosti, odnosno koji čini izvedbu jedne od ovih aktivnosti ovisnom o izvedbi druge.

Međutim, tuženik si je temeljem odredbi čl.16.12. Dodatka I za 2008.godinu omogućio izvanredno raskidanje na način da onemogućiti primjenu čl.16.6. Osnovnog sporazuma koja omogućuje izdvajanje servisnih usluga samo ovim distributerima kojima sporazum nije izvanredno raskinut, bez prava na otkazni rok. Tim slijedom tužitelj drži da bi Dodatak I. za 2008.godinu bio djelomično ništav u dijelu obuhvaćenom čl.16.12. koji glasi "ugovorne strane usuglasile su se da povreda bilo koje odredbe ovog članka od strane ditributera predstavlja valjan razlog temeljem kojeg društvo ima pravo raskinuti Renault sporazum o distribuciji bez otkaznog roka"

Također stav je tužitelja da je djelomično ništav i Osnovni sporazum u dijelu odredbe čl.5., st.4. koja glasi „...tijekom slobodnog servisiranja za potrošače.....“ budući da se time suprotno Uredbi i tumačenju uredbe EZ-a nedozvoljeno nameće upotreba isključivo njihovih rezervnih dijelova.

VI. Tužitelj stoga pita naslov i tuženika, kako je moguće da u situaciji nepostojanja duga prema tuženiku (i distribucija i rezervni dijelovi na dan 24.07.09.g. – dan primitka nezakonitog raskida u cijelosti su bili podmireni) tuženik raskine ugovor pozivom na odredbe Dodatka I za 2008. godinu nakon što stranke nisu postigle sporazum o poslovnim planovima za 2009. godinu?

Tužitelj također pita kako se moglo dogoditi da tuženik ugovornim povezivanjem prodaje rezervnih dijelova i servisnih usluga sa ditribucijom, nametne neprimjereni visini garancije i za rezervne dijelove i servisne usluge (za koje usput posjeduje i mjenice i zadužnice kao osiguranje plaćanja) te na takav način onemogućiti izdvajanje servisnih usluga uz pomoć izvanrednog raskidanja koje sa servisnim uslugama i prodajom dijelova nema nikakve veze?

Tužitelj pita zašto je istovremeno raskinut Dacia Osnovni sporazum od 01.01.2006.g. pozivom na nedostavljanje iste bankarske garancije kao i u predmetnom slučaju kad Dacia Sporazum, prodajnim rezultatima postiže jedva 830.374,85 HRK za dvogodišnje razdoblje???

DOKAZ: Nesporno, po potrebi Obavijest o kršenju i raskid Dacia sporazuma. Na okolnost dobiti koju ostvaruje Dacia uvid u Izvješće revizorske tvrtke Argenta revizija d.o.o. o procijeni izmakle dobiti u dvogodišnjem razdoblju u privitku (Dacia=830.374,85 HRK, Renault =30.226.900,00 HRK)

VII. Tužitelj smatra da se sukladno gore iznesenim tumačenjima odredbe čl.5., st.4. Osnovnog sporazuma o ditribuciji i odredbe čl.16.12. Dodatka I. za 2008.g. na kojima se temelji tuženikov raskid imaju smatrati zabranjenim odredbama u smislu čl 9. ZZTN - čemu valja pridodati da nezakonitim raskidom tuženik tržište vrijedno najmanje 31.057.275,85 kuna (Ukupno Dacia i Renault) nelojalno predaje drugom distributeru po svom izboru.

5

Po navedenom pitanju podnesen je zahtjev Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje AZTN) radi ocijene sukladnosti odredbi Osnovnog sporazuma i Dodatka I. za 2008. godinu dana 17.08.09.g.

DOKAZ: -Prilaže se zahtjev s potvrdom predaje pošti

VIII. Iz priloženih izvadaka sa žiro-računa te popratnih mail zahtjeva tuženika radi avansnog plaćanja jasno je razvidno da je na sastanku 29.04.09.g. sporazum usmeno izmijenjen i kao takav izvršavan, odnosno da je protugovorno izvanredno raskidanje kako je to učinio tuženik.

Nitko ne može zabraniti tuženiku da redovito otkáže ugovorni odnos uz otkazni rok od 2 godine kako to proizlazi iz Uredbe i Osnovnog sporazuma od 01.01.2006.g., međutim nedozvoljeno je i ništavo ugovaranje i nametanje obveza od strane tuženika kao jače ugovorne strane prema tužitelju kao slabijoj ugovornoj strani, a koje nisu u skladu s odredbama Uredbe.

Tužitelj bi sukladno procijeni izmakle koristi revizorske kuće Argenta revizija d.o.o. u 2 godišnjem razdoblju ostvario dobit od najmanje 30.226.900,00 HRK, u što nije uračunat oporavak tržišta prodaje motornih vozila kojeg smo upravo svjedoci.

Iz navedenog slijedi da bi jednostavnim matematičkim izračunom (30.226.900,00 HRK : 24 mjeseca = 1.259.454,20 HRK) tužitelj u prethodnom mjesecu 24.07.2009.g. - do 24.08.2009.g. samo s tog naslova pretrpio 1.259.454,20 HRK štete.

DOKAZ: Prilaže se revizorsko izvješće s procijenom izmakle koristi tvrtke Argenta revizija d.o.o., Predlaže se vještačenje izmakle koristi zbog protugovornog raskida Osnovnog sporazuma o distribuciji po vještaku financijske struke.

X. S obzirom na navedeno tužitelj predlaže da Sud donese sljedeću :

PRESUDU

„1. Utvrđuje se djelomično ništavim Renault Sporazum o distribuciji od 01.01.2006. u dijelu čl.5., st.4. koji glasi „.....tijekom slobodnog servisiranja za potrošače....“

„2. Utvrđuje se djelomično ništavim Dodatak I. Posebni uvjeti za 2008. godinu u dijelu odredbe čl.16.12. koja glasi „ugovorne strane usuglasile su se da povreda bilo koje odredbe ovog članka od strane ditributera predstavlja valjan razlog temeljem kojeg društvo ima pravo raskinuti Renault sporazum o distribuciji bez otkaznog roka.“

„3. Utvrđuje se da je protivna Sporazumu o distribuciji Renault vozila od 01.01.2006. godine i da ne proizvodi pravne učinke Obavijest o kršenju i raskid Renault Sporazuma o distribuciji od 01.01.2006.g. te pripadajućih dodataka OU 481/09-2 od 23.07.2009.g. Javni bilježnik Vladimir Marčinko, Zagreb, te se nalaže tuženiku RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., Krapinska 45, Zagreb da ponovno primi tužitelja poduzetnika AUTO KUĆA CULAK d.o.o u sustav ovlaštenih ditributera, servisera vozila marke „Renault“, te da mu omogući ostvarivanje svih prava i obveza koje mu pripadaju po osnovi Sporazuma o ditribuciji Renault vozila od 01.01.2006.g.“

„4. Nalaže se tuženiku da s naslova naknade štete - izmakle koristi za razdoblje 24.07.09.g. - 24.08.09.g. plati tužitelju iznos od 1.259.454,20 HRK sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za 8 postotnih poena koja teče od 25.08.09.g. do isplate.“

„5. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za 8 postotnih poena koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.“

Tužitelj potražuje trošak

-prema Tbr. 7. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika 10.000 bodova ili 100.000,00 HRK + PDV 23 % ili 23.000,00 HRK = 123.000,00 HRK
-za sudsku pristojbu 5.000,00 HRK

Tužitelj p.p.

AUTO KUĆA CULAK d.o.o., Vrbovec, Luka 349/a, zastupano po
punomoćnicima Vladimir Koprivnjak, odvjetnik u Zagrebu i
Gorjano Batelić odvjetnik u Zagrebu
U Zagrebu 31.08.09.

ODVJETNIK
GORJANO BATELIĆ
ZAGREB, Završje I. odvojak 8B
Tel: 098 938 5802

TRGOVAČKOM SUDU ZAGREB
Petrinjska 8

Tužitelj: AUTO KUĆA CULAK d.o.o., Vrbovec, Luka 349/a, zastupano po
punomoćnicima Vladimir Koprivnjak i Gorjano Batelić, odvjetnici u Zagrebu

Tuženik: RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., Krapinska 45, 10000 Zagreb

Radi: utvrđenja i naknade štete, alternativno naknade štete VPS 30.226.900,00Kn,

PRIJEDLOG

-radi osiguranja neneovčane tražbine nalogom protivniku osiguranja-

I. Članak 298. Ovršnog Zakona „Pretpostavke za određivanje privremene mjere“ određeno je:

„(1) Radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim:

1. ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili
2. ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadiive štete koja prijeti.

(2) Odredbe članka 296. stavka 2. i 3. ovoga Zakona primjenjuju se i pri određivanju privremenih mjera radi osiguranja nenovčanih tražbiina.“

II. Predlagatelj osiguranja čini vjerojatnim kako slijedi :

1. Predlagatelj osiguranja pretrpjet će nenadoknadivu štetu nastalu zatvarenjem poslovnih nastana, otkazivanjem 65 radnih mjesta, te gubitkom tržišta, koja šteta je temeljem

procijene ovlaštene revizorske tvrtke prikazana u privitku u iznosu najmanje 30.226.900,00 HRK.

DOKAZ: -uz tužbu i ovaj prijedlog priložena procijena štetnih posljedica zbog nezakonitog raskida po tvrtci Argenta revizija d.o.o. od 06.08.2009.g.
-Saslušanje stranaka

2. Protivnik osiguranja naprotiv neće pretrpjeti nikakvu štetu budući da mu je namjera sukladno dopisu od 28.07.09.g. tržište povjeriti drugoj tvrtci iz čega slijedi da protivnik ostvaruje jednaku korist u bilo kojem slučaju i za njega nikakve štete nema no da će povjeravanjem predlagateljnih stranaka drugoj tvrtci, za predlagatelja tržište biti trajno izmijenjeno (Predlagatelj pita tko će više vratiti povjerenje kupaca i tržišta kada budu povjereni drugima? Predlagatelj također pita što će protivniku bankarska garancija neprimjerene visine ako duga nema te ako se vozila plaćaju avansno, a rezervni dijelovi imaju svoje zasebno osiguranje? Zašto protivnik narušava ravnopravnost stranaka u obvezno-pravnom odnosu nametanjem obveze garancije neprimjerene visine umjesto da visini odredi usuglašavanjem poslovnih planova sukladno odredbama osnovnog sporazuma?)

DOKAZ: -Uz tužbu i ovaj prijedlog priložen dopis protivnika osiguranja od 28.07.09.g.

3. Tražbina predlagatelja osiguranja utvrđena je Osnovnim sporazumom i usmjerena na održavanje sporazuma na snazi omogućivanjem predlagatelju osiguranja ostvarivanje prava i obveza iz sporazuma neopterećenog ništavim odredbama.

DOKAZ: -Gore podnesena tužba sa pripadajućim priloženim dokumentima.

III. S obzirom na navedeno predlagatelj osiguranja predlaže da Sud donese sljedeće:

Rješenje o osiguranju

„1). Radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja utvrđene Sporazumom o distribuciji Renault vozila od 01.01.2006.g. održavanjem sporazuma na snazi i omogućivanjem predlagatelju osiguranja ostvarivanje prava i obveza koje mu po toj osnovi pripadaju određuje se privremena mjera:

-tako da se nalaže protivniku osiguranja da ponovno primi poduzetnika AUTO KUĆA CULAK d.o.o u sustav ovlaštenih distributera, servisera i prodavatelja rezervnih dijelova vozila marke „Renault“, te mu omogući ostvarivanje svih prava i obveza koje mu pripadaju po toj osnovi (čl.299., st.1. toč.7. OZ).

2.) Protivniku osiguranja ostavlja se rok od 24 sata računajući od dana dostave prijepisa ovog rješenja da ispuni navedenu obvezu.

3.) Ako protivnik osiguranja ne ispuni navedenu obvezu, sud mu zaprječuje novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 HRK zakonskom zastupniku protivnika osiguranja te 95.000,00 HRK protivniku osiguranja (čl. 294. st. 1. u vezi s čl. 233. st.1. Oz u svezi čl. 16 OZ-a).

4.) Ako protivnik osiguranja i nakon donošenja ovog rješenja ne ispuni svoju obvezu, sud će na prijedlog predlagatelja osiguranja izreći zapriječenu novčanu kaznu (čl. 294. st. 1. u vezi s čl. 233. st. 2. OZ).

5.) Privremena mjera trajat će najduže do proteka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu osigurane tražbine (čl. 303. st. 1., čl. 307. u vezi s čl. 289. st. 2. OZ).

6.) Predlagatelj osiguranja dužan je u roku od 15 dana od dostave prijepisa ovog rješenja podnijeti tužbu radi opravdanja privremene mjere (čl. 303. st. 1. OZ)."

Predlagatelj osiguranja zahtijeva naknadu sljedećih troškova

-za sastavljanje prijedloga (Tbr. 11. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika) - 10000 bodova ili 100.000,00 HRK + PDV 23 % ili 23.000,00 HRK = 123.000,00 HRK

-za sudske pristojbe na prijedlog i rješenje prema odluci Suda

Prilog:

-punomoć i prilozi priloženi s tužbom

Predlagatelj osiguranja p.p.:

ODVJETNIK

GORJANO BATELIĆ

ZAGREB, Završje I. odvojak 8B

Tel: 098 938 5802

153

ČAČIĆ & PARTNERS
ODVJETNIČKO DRUŠTVO/LAW FIRM

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Petrinjska 8
HR - 10 000 ZAGREB

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
PRIJEMNA FISKALNA
Primljeno u prijemu dana 21. 10. 2009.
Predato na posredovanje sudu dana 29. 09. 2009.
Pošta: ZK CP 017752295
Broj primjeraka: 2 priloga: 2 x 20h
Osvjedočeno: U Zagrebu, dana 29. rujna 2009. godine

Na poslovni broj spisa: P - 3410/2009

Pravna stvar:

TUŽITELJ: AUTO KUĆA CULAK d.o.o., Vrbovec, Luka 349/a
zastupano po punomoćnicima Vladimiru Koprivnjak i Gorjano Batelič,
odvjetnicima iz Zagreba,

TUŽENIK: RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 40
zastupano po punomoćniku Belindi Čačić, odvjetniku u Odvjetničkom društvu
Čačić & Partneri iz Zagreba, Andrije Hebranga 27;

Radi: utvrđenja i naknade štete;

ČAČIĆ & PARTNERI
ODVJETNIČKO DRUŠTVO
A. Hebranga 27, HR - 10 000 Zagreb
Belinda Čačić
Odvjetnica / Attorney at Law
A. Hebranga 27, HR - 10 000 Zagreb

PODNEŠAK TUŽENIKA
kojim daje Odgovor na Tužbu, te
očitovanje na Prijedlog radi osiguranja određivanjem privremene mjere

Punomoć, Prilozi 2x

I/ Tuženik je dana 21. rujna 2009. godine zaprimio Tužbu i Prijedlog radi osiguranja određivanjem Privremene mjere, te ovime u roku od 8 (osam) dana sukladno Rješenju Naslova od dana 16. rujna 2009. godine, Tuženik iznosi Odgovor na Tužbu, te se očituje na Prijedlog radi osiguranja određivanjem privremene mjere.

Odvjetnici: Belinda Čačić, Neven Balenović, Suzana Krog
Tel: + 385 (1) 48 54 777, Fax: + 385 (1) 48 54 583, A. Hebranga 27, HR - 10000 Zagreb, MB:2058073,
Žiro račun: 2484008 - 1103608814, Devizni račun: 2484008 - 1103608814,
IBAN HR8724840081103608814 kod Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb

II/ UVOD

Tužitelj svojim tužbenim zahtjevom Sudu predlaže da donese presudu kojom se:

- „1. Utvrđuje djelomično ništavim Renault Sporazum o distribuciji od 01.01. 2006. u dijelu čl. 5. st. 4. koji glasi „...tijekom slobodnog servisiranja za potrošače...”
2. Utvrđuje se djelomično ništavim Dodatak I. Posebni uvjeti za 2008. godinu u dijelu odredbe čl. 16. 12. koji glasi „ugovorne strane usuglasile su se da povreda bilo koje odredbe ovog članka od strane distributera predstavlja valjan razlog temeljem kojeg društvo ima pravo raskinuti Renault Sporazum o distribuciji bez otkaznog roka.”
3. Utvrđuje da je protivna Sporazumu o distribuciji Renault vozila od 01.01. 2006. godine i da ne proizvodi pravne učinke Obavijest o kršenju i raskid Renault Sporazuma o distribuciji od 01.01. 2006. godine, te pripadajućih dodataka OU 481/09-2 od 23. srpnja 2009. godine, Javni bilježnik Vladimir Marčinko, Zagreb, te se nalaže Tuženiku da ponovno primi tužitelja u sustav ovlaštenih distributera, serviseri marke „Renault”, te da mu omogući ostvarivanje svih prava i obveza koje mu pripadaju po osnovi Sporazuma o distribuciji Renault vozila od 01.01. 2006. godine.
4. Nalaže Tuženiku da s naslova naknade štete – izmakle koristi za razdoblje 24.07. 24.08. 2009. godine plati tužitelju iznos od 1.259.454,20 kuna sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za 8 postotnih poena koja teče od 25.08. 2009. godine do isplate.”

te predlaže donošenje slijedećeg Prijedloga radi osiguranja nenovčane tražbine nalogom protivniku osiguranja:

- „1. Radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja utvrđene Sporazumom o distribuciji Renault vozila od 01.01. 2006. godine održavanjem sporazuma na snazi i omogućavanjem predlagatelju osiguranja ostvarivanje prava i obveza koje mu po toj osnovi pripadaju, određuje se privremena mjera:

- tako da se nalaže protivniku osiguranja da ponovno primi poduzetnika AUTO KUĆA CULAK d.o.o. u sustav ovlaštenih distributera, serviseri i prodavatelja rezervnih dijelova vozila marke „Renault”, te mu omogući ostvarivanje svih prava i obveza koje mu pripadaju po toj osnovi (čl. 299., st. 1. toč. 7. OZ).
2. Protivniku osiguranja ostavlja se rok od 24 sata računajući od dana dostave prijepisa ovog rješenja da ispuni navedenu obvezu.
3. Ako protivnik osiguranja ne ispuni navedenu obvezu, sud mu zapriječuje novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 kuna zakonskom zastupniku protivnika osiguranja, te 95.000,00 kuna protivniku osiguranja (čl. 294. st. 1. u vezi s čl. 233. st. 1. OZ u svezi čl. 16 OZ-a).
4. Ako protivnik osiguranja i nakon donošenja ovog rješenja ne ispuni ovu obvezu, sud će na prijedlog predlagatelja osiguranja izreći zapriječenu novčanu kaznu (čl. 294. st. 1. u vezi s čl. 233. st. 2 OZ).

5. *Privremena mjera trajat će najduže do protoka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu osigurane tražbine (čl. 303. st. 1., čl. 307. u vezi s čl. 289. st. 2. OZ).*

6. *Predlagatelj osiguranja dužan je u roku od 15 dana od dostave prijepisa ovog rješenja podnijeti tužbu radi opravdanja privremene mjere (čl. 303. st. 1. OZ)."*

Tuženik se u cijelosti protivi Tužbi i tužbenom zahtjevu Tuženika, postavljenoj vrijednosti spora budući ista nema uporište u postavljenom tužbenom zahtjevu, te se protivi u cijelosti Prijedlogu za određivanje privremene mjere i očituje se kako slijedi:

III/ ČINJENIČNO STANJE

Dana 19. studenog 1997. godine, Tužitelj i Tuženik su sklopili Ugovor o koncesiji, temeljem kojeg je Tužitelj bio ovlašten kao „Renault“ distributer prodavati vozila i rezervne dijelove, te ih servisirati.

Dokaz 1: *Ugovor o koncesiji od 19. studenog 1997. godine*

Stupanjem na snagu Uredbe o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila (NN br. 105/2004 od 28. srpnja 2004, dalje u tekstu: „Uredba o motornim vozilima“) posebice u prijelaznim i završnim odredbama (u čl. 19.) navedene Uredbe te sukladno Zakonu o zaštiti tržišnog natjecanja (NN br. 122/03, dalje u tekstu: „ZZTN“), propisano je da svi vertikalni sporazumi (a Ugovor o koncesiji je ulazio u kategoriju vertikalnih sporazuma) sklopljeni do stupanja na snagu navedene Uredbe moraju biti usklađeni sa njezinim odredbama do kraja 2005. godine. Navedena Uredba je donesena temeljem Uredbe Komisije (EZ) broj 1400/2002 od 31. srpnja 2002. o primjeni članka 81. (3) Ugovora na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenu praksu u sektoru motornih vozila (dalje u tekstu: „Uredba Komisije (EZ) 1400/2002“)

Dokaz 2: *Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila (NN br. 105/2004 od 28. srpnja 2004.)*

Uredba Komisije (EZ) broj 1400/2002 od 31. srpnja 2002. o primjeni članka 81. (3) Ugovora na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenu praksu u sektoru motornih vozila

S obzirom na potrebu zakonskog usklađenja, Središnjica Grupacije Renault-a u Parizu (Renault S.A.S.) dostavio je Tuženiku standardizirani tekst Sporazuma o distribuciji uključujući i tzv. Godišnji Dodatak, koji su u potpunosti usklađeni sa Uredbom Komisije (EZ) 1400/2002 i primjenjuju se u svim drugim europskim zemljama. Navedeni tekstovi bili prevedeni sa stranog jezika na hrvatski, prilagođeni specifičnostima hrvatskog tržišta i ponudeni postojećim distributerima (koncesionarima) na potpisivanje.

Dana 22. prosinca 2005. g. Tužitelj i Tuženik su sklopili Renault Sporazum o distribuciji usklađen sa Uredbom o skupnom izuzeću radi distribucije „Novih Renault vozila i Rezervnih

156

dijelova" i pružanja „Usluga popravaka i održavanja“ za proizvode obuhvaćene Sporazumom, a koji je stupio na snagu 01. siječnja 2006. g. (dalje u tekstu: „Renault Sporazum o distribuciji“)

Uz navedeni Sporazum, stranke su sklopile i Godišnji Dodatak Sporazuma o distribuciji, kojim su utvrđeni ciljevi za 2006. g. Naime, nije moguće Sporazumom predvidjeti ciljeve koji će biti mjerodavni za duže vremensko razdoblje, već je u distribucijskim odnosima uvriježeno da se za svaku pojedinu godinu utvrđuju posebni ciljevi, uzimajući u obzir okolnosti na tržištu i rezultate poslovanja pojedinog distributera. Upravo se iz podataka iz prethodne godine i projekcija za buduće razdoblje utvrđuju:

- a) godišnji ciljevi prodaje i postprodaje;
- b) norme zaliha koje se određuju u odnosu na realizaciju prodaje i postprodaje u prethodnoj godini i predviđanja promjene stanja na tržištu u odnosnoj godini;
- c) visina sredstava osiguranja (Bankarske garancije) u odnosu na planove prodaje i rizičnost distributera.

Dokaz 3:

*Renault Sporazum o distribuciji od dana 01. siječnja 2006. godine;
Dodatak Renault Sporazumu o distribuciji – posebni uvjeti 2006. godine;*

Između ostalog, stranke su sklopile i Dodatak za 2008. kojim su utvrđeni ciljevi prodaje i opsezi zaliha u 2008. g. kao i snažnija sredstva osiguranja, s obzirom na financijske poteškoće na tržištu i potrebu za većom sigurnošću poslovanja koja omogućava distributerima bolje mogućnosti raspolaganja novčanim sredstvima. U skladu s navedenim, ugovoreno je sa svim distributerima u distribucijskoj mreži pribavljanje Bankarske garancije u skladu sa limitima utvrđenim za svakog distributera ovisno o njegovim rezultatima prodaje, zaduženosti i planu prodaje i rizičnosti. U skladu sa navedenim Tužitelj je dostavio Tuženiku Bankarsku garanciju br. 58002452 izdanu od Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. na iznos 5.000.000,00 kn i važeću do 15. lipnja 2009.

Dokaz 4:

Dodatak Renault Sporazumu o distribuciji – posebni uvjeti 2008. godine

U tijeku 2008. g. Tužitelj se sve više zaduživao prema Tuženiku i prema trećima osobama, te je na dan 31. prosinca 2008. g. ukupni dug Tužitelja prema Tuženiku iznosio 12.053.788,27 kuna, od čega je bilo dospjelo 5.352.834,63 kuna. Zaduživanje Tužitelja, nastavilo se i u 2009. g., te je Tuženik brojnom usmenom i pisanom komunikacijom pozivao Tužitelja na podmirenje dugovanja i potrebu za dostavom nove Bankarske garancije koja bi pokrivala redovno poslovanje za 2009. g., jer postojeća garancija koja je dana za tekuće poslovanje ističe 15. lipnja 2009.g.

Nadalje, tako je na dan:

- 31.01. 2009. godine dug iznosio 10.612.472,35 kuna od čega je dospjelo 6.439.159,06 kuna;
- 28.02. 2009. godine dug iznosio 11.044.499,84 kune od čega je dospjelo 6.600.263,58 kuna;
- 31.03. 2009. godine dug iznosio 11.506.626,66 kune od čega je dospjelo 7.107.028,14 kuna.

Iz navedenog je razvidno da se u narednom razdoblju dospjeli dug Tužitelja prema Tuženiku znatno povećavao.

Dokaz 5:

Izvaci iz poslovnih knjiga Tuženika

Tuženik je opetovano upozoravao Tužitelja na kršenje odredbi Sporazuma o distribuciji i postojećeg Dodatka za 2008., te je u skladu s navedenim bio održan sastanak dana 29. travnja

757

2009. godine, kojem su prisustvovali predstavnici Renault-a: Eric Bernard- generalni direktor regije Renault Adriatic; Marc De-Buffevent - generalni direktor RCI filijale /Regionalna Renault Direkcija nadležna za financiranje i Zoran Vujasinović - generalni direktor Renault Nissan Hrvatska, te predstavnici Tužitelja: Ivica Dražetić – direktor AK Culak i Ivica Culak vlasnik AK Culak. Na navedenom sastanku Tužitelj je ponovno bio upozoren na potrebu podmirenja postojećeg dugovanja i na potrebu dostave nove Bankarske garancije. U cilju dobre volje Tuženika, a na inicijativu Tužitelja, prihvaćeno je da će se od 15. svibnja 2009. g. vozila i rezervni dijelovi isporučivati temeljem avansnog plaćanja, kako bi se Tužitelju omogućio nastavak poslovanja i dao kratak rok da pripremi prijedlog podmirenja tekućih obveza i dostavi novu Bankarsku garanciju. U konkretnom slučaju pod „avansnim plaćanjem“ podrazumijevalo se da Tužitelj plati vozilo Tuženiku neposredno prije njegove isporuke, što znači da je Tužitelj samostalno odlučivao o dinamici isporučivanja vozila ovisno o njegovima financijskim mogućnostima. Prema tome, u trenutku kada je Tuženik prihvatio avansno plaćanje, Tužitelj je i dalje dugovao Tuženiku iznos od 11.240.993,42 kune od čega je bilo dospjelo 6.113.142,35 kuna, a takvim prihvaćanjem Tuženik nije odustao od zahtjeva za dostavom nove Bankarske garancije, već naprotiv je upozorio Tužitelja na potrebu njezine dostave kao i poduzimanje pravnih aktivnosti koje dovode u pitanje nastavak daljnje poslovne suradnje.

Dokaz 6:

Saslušanje svjedoka Eric Bernard, generalni direktor regije Renault Adriatic na adresi Tuženika;
Saslušanje svjedoka Marc De-Buffevent, generalni direktor RCI filijale /Regionalna Renault Direkcija nadležna za financiranje na adresi Tuženika;
Saslušanje zakonskog zastupnika Tuženika Zorana Vujasinovića na adresi Tuženika;

Također, Tuženik je dopisom od dana 07. svibnja 2009. godine ponovno podsjetio Tužitelja na isticanje tada važeće Bankarske garancije i pozvao ga na dostavu nove, te upozorio da će u slučaju nedostavljanja nove Bankarske garancije do dana isteka važeće, biti prisiljen aktivirati tada postojeću Bankarsku garanciju. Na navedeni dopis se Tužitelj oglušio, kao i na prethodne pozive Tuženika.

Dokaz 7:

Dopis Tuženika od dana 07. svibnja 2009. godine;

U znak dobre volje Tuženika, a kako bi se smanjio dug Tužitelja prema Tuženiku, Tuženik je izvršio povrat vozila koja su isporučena Tužitelju i fakturirana, a nisu plaćena prema Tuženiku, te je u periodu od **dana 18. svibnja do dana 20. svibnja 2009. g.** izvršen povrat 18 (osamnaest) vozila marke Renault i 1 (jedno) vozilo marke Dacia. U skladu sa navedenim povratom, Tuženik je umanjio potraživanje prema Tužitelju sa iznosa od 11.240.993,42 kune na iznos od 8.495.311,31 kunu, te je stornirao pripadajuće fakture.

Dokaz 8:

Teretni listovi – otpremnice za preuzeta vozila.
Saslušanje zakonskog zastupnika Tuženika Zorana Vujasinovića na adresi Tuženika;
Saslušanje svjedoka Vedrana Raumbergera, Analitičara rizika kod Tuženika, na adresi Tuženika

Nadalje, **dana 08. lipnja 2009. godine**, na inicijativu Tuženika, ponovno je održan sastanak Tužitelja i Tuženika, na kojem je Tužitelj ponovno bio pozvan na plaćanje duga i dostavu nove

158

Bankarske garancije, budući 15. lipnja 2009. g. ističe postojeća garancija. Na navedenom sastanku dogovoreno je da će Tuženik svoje potraživanje naplatiti iz postojeće Bankarske garancije u ukupnom iznosu od 5.000.000,00 kn, a na inzistiranje Tužitelja, Tuženik će zahtjev za naplatu garancije uputiti Banci upravo na dan isteka garancije odnosno na dan 15. lipnja 2009. g. Također na navedenom sastanku, Tuženik se obvezao da će do dana 15. lipnja 2009. godine dostaviti novu Bankarsku garanciju za tekuće poslovanje u 2009. g.

Dokaz 9: *Preslika Zapisnika sa sastanka 08. lipnja 2009. godine;
Saslušanje zakonskog zastupnika Tuženika Zorana Vujasinovića na
adresi Tuženika;
Saslušanje Vedrana Raumbergera, Analitičara rizika kod
Tuženika na adresi Tuženika.*

Dana 15. lipnja 2009. g. Tužitelj ne donosi Tuženiku novu valjanu garanciju, već produženje postojeće garancije br. 58002452 i još pri tom smanjenu na 2.500.000,00 kn, iz čega je razvidno da je Tužitelj izigrao dogovor sa Tuženikom, budući nije donio novu garanciju. Tuženik je prema dogovoru sa Tužiteljem zatražio od Banke aktiviranje postojeće Bankarske garancije na iznos od 5.000.000,00 kn kako bi naplatio svoje potraživanje. Naplatom postojeće Bankarske garancije br. 58002452, automatski je prestalo njeno produženje.

Dana 23. lipnja 2009. g. Tuženik je obavijestio Tužitelja da se naplatio iz garancije, te ga pozvao na dostavu nove garancije u zadanom roku od 3 (tri) radna dana.

Dokaz 10: *Dopis Tuženika od dana 17. lipnja 2009. godine;*

S obzirom na ozbiljnost čitave situacije, Tuženik je daljnjom usmenom komunikacijom pozivao Tužitelja na dostavu nove Bankarske garancije i upozoravao na činjenicu, da su svi distributeri dostavili traženu Bankarsku garanciju za tekuće poslovanje, te da će biti primoran raskinuti distribucijski odnos.

Dana 22. srpnja 2009. g., Tuženik je održao sastanak sa Tužiteljem kako bi ga izvijestio da će biti primoran raskinuti distribucijski odnos, budući nije pribavio novu Bankarsku garanciju i ponudio je da sporazumno riješe sve tekuće narudžbe vozila, kako bi se zaštitili interesi kupaca, a što je Tužitelj odbio.

Dokaz 11: *Saslušanje zakonskog zastupnika Tuženika Zorana Vujasinovića na
adresi Tuženika;
Saslušanje svjedoka Vedrana Raumbergera, Analitičara rizika kod
Tuženika na adresi Tuženika;
Saslušanje svjedoka Darka Tenšeka, Voditelja razvoja mreže, na adresi
Tuženika.*

Dana 23. srpnja 2009. godine, Tuženik je putem javnog bilježnika raskinuo Renault Sporazum o distribuciji i pripadajuće Dodatke, o čemu je izvijestio i kupce objavom oglasa u dnevnom tisku.

Dokaz 12: *Obavijest o kršenju i raskidu Renault Sporazuma o distribuciji i
pripadajućih dodataka od 23. srpnja 2009. godine*

IV/ OČITOVANJE NA TUŽITELJEVE NAVODE

(i) U navodima u Odjeljku III Tužbe, Tužitelj pogrešno implicira da je obveza na dostavu Bankarske garancije bila usmeno i konkludentno izmjenjena na sastanku 29. travnja 2009. g. na kojem su prisustvovali predstavnici Tužitelja i Tuženika. Navedena tvrdnja o izmjeni ugovorne odredbe nije točna, jer o izmjeni ugovorne odredbe nije se nikada razgovaralo, a što potvrđuju pisani dopisi upućeni od strane Tuženika prema Tužitelja. Ujedno Tuženik, kako je pojašnjeno u Odjeljku III Odgovora na Tužbu - Činjenično stanje, nije nikada usmeno prihvatio izmjenu bilo koje odredbe Sporazuma o distribuciji ili Dodatka za 2008. Tužitelj svoje tvrdnje pored saslušanja predstavnika Tužitelja pokušava dokazati i tzv. „Bilješkama sa sastanka“. Naime, radi se o privatnim bilješkama Tužitelja, a ne o službenom Zapisniku sa sastanka koji je potpisan od svih prisutnih strana, te stoga ne može predstavljati valjani dokaz. Ne prejudicirajući prethodno navedeno, pod presumpcijom kada bi se zaista priložene bilješke smatrale stvarnim bilješkama sa sastanka, nije vidljivo iz takvog teksta da su strane odustale od obveze dostave Bankarske garancije, štoviše navedeno je da je Tužitelj upozoren na istek tada postojeće Bankarske garancije. Također, je vidljivo je da je tužitelj zabilježio (str. 2) da je dužan dostaviti novu garanciju. Iz dokaza koji su pojašnjeni u Odjeljku III Odgovora na Tužbu - Činjenično stanje razvidno je da je tvrdnja Tužitelja neutemeljena.

Dokaz 13:

*Dopis Tuženika od 07. svibnja 2009.g
Preslika Zapisnika sa sastanka 08. lipnja 2009. godine;
Dopis Tuženika od dana 17. lipnja 2009. godine;
Saslušanje zakonskog zastupnika Tuženika Zorana Vujasinovića na adresi Tuženika;
Saslušanje svjedoka Vedrana Raumbergera, Analitičara rizika kod Tuženika na adresi Tuženika;
Saslušanje svjedoka Darka Tenšeka, Voditelja razvoja mreže, na adresi Tuženika.
(detaljno specificirani u Odjeljku III Odgovora na Tužbu - Činjenično stanje)*

(ii) U svezi dostavljanja produljenja postojeće garancije, kao što je pojašnjeno u Odjeljku III Odgovora na Tužbu - Činjenično stanje, očito je da je Tuženik takvim činom zlorabio dogovor sa Tužiteljem. Naime, kako proizlazi iz Zapisnika sa sastanka održanog dana 08. lipnja 2009. godine, ugovorne strane su dogovorile naplatu potraživanja koje je Tuženik imao prema Tužitelju putem aktiviranja postojeće Bankarske garancije u punom iznosu od 5.000.000,00 kn, te dostavu nove valjane garancije. Na navedenom sastanku Tužitelj je inzistirao da Tuženik uputi zahtjev za naplatu garancije tek 15. lipnja 2009. g., što je i dan isteka predmetne garancije. Upravo na navedeni dan Tužitelj dostavlja produženje iste garancije, ali navedeno produženje nije izdato na iznos od 5.000.000,00 kn (kao što je glasila postojeća) već na 2.500.000,00 kn. Tužitelju nije mogla ostati nepoznata činjenica da njeno produljenje ne može predstavljati dostavljanje „nove“ garancije, budući će ista naplatom prestati važiti. Tuženik je aktivirao garanciju kako bi naplatio svoje potraživanje, te je njezino produženje prestalo važiti. Naime, sada je jasno da je Tužitelj pokušao obmanuti ne samo Tuženika već i Banku, jer inzistirajući na činjenici da se zahtjev za aktiviranjem uputi na dan 15. lipnja, pokušavao je u daljnjem razdoblju uvjeriti Tuženika da će pribaviti novu Bankarsku garanciju, koju s obzirom na svoju prezaduženost nije uspio pribaviti. Zapravo, da je Banka znala da će se postojeća Bankarska garancija aktivirati na dan 15. lipnja 2009. g., ne bi nikada izdala njeno produljenje, već bi izdala novu Bankarsku garanciju na 2.500.000,00 kn pod uvjetom da je Tužitelj kreditno sposoban.

Očito je da je već tada Tužitelj planirao zloupotrijebiti nastalu situaciju pogrešno prikazujući činjenice na način da je Tuženik navodno odustao od traženja nove garancije.

Dokaz 14:

*Dopis Tuženika od 07. svibnja 2009.g
Preslika Zapisnika sa sastanka 08. lipnja 2009. godine;
Dopis Tuženika od dana 17. lipnja 2009. godine;
Saslušanje zakonskog zastupnika Tuženika Zorana Vujasinovića na adresi Tuženika;
Saslušanje svjedoka Vedrana Raumbergera, Analitičara rizika kod Tuženika na adresi Tuženika;
Saslušanje svjedoka Darka Tenšeka, Voditelja razvoja mreže, na adresi Tuženika.
(detaljno specificirani u Odjeljku III Odgovora na Tužbu - Činjenično stanje)*

U prilog navedenome govori i Fax poruka Hypo Alpe-Adria-bank d.d. od dana 24. lipnja 2009. godine, kojom se od Tuženika traži povrat Prolongata Bankarske garancije koja mu je predana, a iz razloga jer se radi o Bankarskoj garanciji koja je predana na naplatu.

Dokaz 15:

Preslika Fax poruke Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. od dana 24. lipnja 2009.

(iii) U Odjeljku III Tužbe, Tužitelj navodi da se raskid temelji na „navodnom nedostavljanju Bankarske garancije“, te da dostava Bankarske garancije ne predstavlja ni ugovornu niti bitnu obvezu Tužitelja budući je ista po navodima Tužitelja izmijenjena usmenim i konkludentnim činjenjem ugovornih strana.

Tuženik ističe da je raskinuo distribucijski odnos s Tužiteljem zbog nepoštivanja ugovorne obveze koja obvezuje Tužitelja na dostavu sredstva osiguranja – Bankarske garancije, neophodne radi osiguranja redovnog poslovanja, a koja obveza je sadržana u odredbi članka 16.4 Dodatka I. – posebni uvjeti 2008. godine.

Članak 16.4 Dodatka I. Posebni uvjeti 2008.

U svrhu osiguranja pravovremenog plaćanja Distributer se obvezuje najkasnije do 31. siječnja 2008. godine, u slučaju da Distributer to danas to nije učinio, predati Društvu slijedeća sredstva osiguranja plaćanja:

*(a) **Važeću bankovnu garanciju na iznos ne manjim od 2.830.000,00 Kn s rokom važenja od najmanje godinu dana i respo periodom ne kraćim od 90 (devedeset dana).** Iznos bankovne garancije određuje Društvo a izračunat je kao postotak od dozvoljenog limita potraživanja od Distributera. Limit odražava maksimalno prihvatljivu razinu eksponiranosti rizika Društva prema Distributeru u svakom razmatranom trenutku (uključuje dospjela i nedospjela potraživanja), uzimajući u obzir godišnji plan prodaje vozila i rezervnih dijelova te godišnju kotaciju rizika dodijeljenu Distributeru na temelju njegovih financijskih izvještaja od prethodne godine. U slučaju urednosti plaćanja Distributera u proteklom razdoblju obračunat iznos garancije umanjuje se za 10%. Tekst bankovne garancije određuje Društvo. Bankovna garancija mora biti izdana od strane prvoklasne hrvatske banke te mora biti naplativa na prvi poziv, neopoziva te bez prava na prigovor u slučaju poziva. Prije izdavanja, banku garanta mora odobriti Društvo. Troškove bankovne garancije u cijelosti snosi Distributer. Originalan primjerak garancije Distributer dostavlja Društvu neposredno ili putem banke garanta.*

(b) *Bjanka zadužnice na iznose do 1.000.000,00 Kn (milijun Kuna) i 500.000 Kn (petsto tisuća Kuna) ovjerenih kod javnog bilježnika u broju i iznosu koji odredi Društvo sukladno limitima za isporuku robe i svojoj komercijalnoj kreditnoj politici praćenja rizika, a koji pokrivaju robu i usluge koji nisu pokriveni bankovnom garancijom pod a). Za obveze Distributera, u sklopu istih zadužnica, obvezatno jamči dodatan jamac platca solidnog boniteta. Jamcem platcem solidnog boniteta smatra se: fizička ili pravna osoba prema prethodnom odabiru, provjeri i suglasnosti Društva. Odluku o prihvaćanju jamca, Društvo donosi na temelju predloženog BON-2 pravne osobe jamca, godišnjeg financijskog izvješća predloženog jamca odnosno porezne i/ili imovinske kartice fizičke osobe jamca ili drugog dokumenta koji omogućuje vjerodostojnu provjeru boniteta jamca.*

(c) *3 (tri) mjenice ovjerene pod "trasant" i pod "prihvatamo" s posebnom klauzulom "bez protesta". Uz ovako ovjerenu mjenicu, Distributer dostavlja mjenično očitovanje ovjereno kod javnog bilježnika. Svaku original mjenicu prati jedna original mjenična očitovanja s original ovjerom kod javnog bilježnika.*

(d) *U slučaju da Distributer, iz bilo kojeg razloga, ne može Društvu omogućiti solidnog jamca platca na zadužnicama pod b), a s kojim je Društvo suglasno, Distributer se obvezuje prema Društvu dostaviti dodatnu bankovnu garanciju prvoklasne banke u iznosu, tekstu i uvjetima koje predloži Društvo ili povećati iznos garancije pod a) prilikom čega sveukupna dugovanja Distributera neće prelaziti ovako određen sveukupan iznos bankovne garancije.*

(e) *Ukoliko bankovna garancija iz točke a) ovog stavka bude izdana u iznosu od 100% maksimalnog limita dugovanja Distributera prema Društvu za vozila, rezervne dijelove i ostale usluge Društvo neće trošiti davanje dodatnih sredstava osiguranja.*

Dokaz 4:

Dodatak Renault Sporazumu o distribuciji – posebni uvjeti 2008. godine;

U ovom slučaju se nikako ne može govoriti o „navodnom“ nedostavljanju Bankarske garancije, budući Tužitelj, nakon opetovanih poziva, kroz duže vremensko razdoblje, kako je opisano u Odjelu III Odgovora na Tužbu - Činjenično stanje, nije dostavio traženu Bankarsku garanciju.

Tuženik posebno napominje da je netočan navod da je dogovoreno kako će se daljnja suradnja nastaviti avansnim plaćanjem do usklađenja stavova oko poslovnih planova, jer iz Zapisnika sa sastanka održanog dana 08. lipnja 2009. godine, jasno proizlazi da se tužitelj obvezao dostaviti „novu“ Bankarsku garanciju. Avansno plaćanje koje se primjenjivalo od 15. svibnja 2009. g. predstavlja sprječavanje nastanka duga u tijeku redovnog poslovanja do dostave nove Bankarske garancije. Međutim, Tužitelju je poznato da na navedeni način nije moguće kroz duže vremensko razdoblje održavati redovno poslovanje na kvalitetan i uspješan način.

Naime, avansno plaćanje ne može zamijeniti Bankarsku garanciju.

Prije svega avansnim plaćanjem se onemogućava distributera u ispunjavanju ostalih distribucijskih obveza kao što su održavanje zaliha vozila na skladištu i salonu, širenje tržišta, ulaganje u informatički sustav, sudjelovanje u reklamnim kampanjama, edukacija, nabavljanje posebnih uređaja i opreme i sl., a naposljetku i u podmirivanju tekućih obveza poslovanja.

Naime, obveza je distributera da u svojim zalihama ima određeni broj:

I. vozila koja su dostupna za prodaju;

2. demo vozila – testna vozila, odnosno vozila za testne vožnje, ali i testno vozilo za svaki novi model vozila;
3. zamjenska vozila za servis;

te ukoliko, kao u slučaju Tužitelja, distributer ima Business Centar, tada i

4. demo vozila za Business Centar;
5. zamjenska vozila za Business Centar.

Navedene zalihe distributer nije u mogućnosti održavati ukoliko plaća vozila neposredno prije isporuke, budući u trenutku isporuke za ta vozila nisu poznati kupci, te u takvom slučaju distributer ne može očekivati da će prije isporuke vozila primiti kupoprodajnu cijenu.

Avansno plaćanje ne pruža distributeru mogućnost daljnjeg ulaganja i raspolaganja novčanim sredstvima, budući svoje prihode odmah direktno usmjerava prema proizvođaču. Distributer koji posjeduje Bankarsku garanciju u mogućnosti je naručivati vozila za zalihi, te rezervirati vozila koja su na skladištu Tuženika, a da prije isporuke vozila ne izvršava plaćanje prema Tuženiku.

Bankarska garancija pokazatelj je da distributer ispunjava određene kriterije financijske snage i stabilnosti, a što omogućuje i daje garanciju Tuženiku da distributera kreditira na način da mu dopusti naručivanje vozila u proizvodnju kao i držanje vozila na zalihama.

Naime, u okviru Renault distribucije, svaki distributer ima direktan pristup informatičkom sustavu naručivanja, te direktno naručuje od proizvođača, neovisno o Tuženiku. S obzirom na kapacitet tvornice i model vozila koji se naručuje, proizvodnja vozila u prosjeku može potrajati do 3 (tri) mjeseca. Nakon što je vozilo proizvedeno, vozilo se isporučuje Tuženiku na njegovo carinsko skladište, a proizvođač odmah ispostavlja fakturu neposredno Tuženiku. Temeljem navedene fakture, Tuženik je u obvezi prema proizvođaču neovisno o isporuci vozila distributeru.

Jasno je da u slučaju naručivanja koje nije osigurano Bankarskom garancijom, Tuženik je u neizvjesnosti da li će distributer zaista podmiriti predmetne narudžbe, budući kod avansnog plaćanja Tužitelj nije plaćao avansno prilikom naručivanja već prilikom isporuke vozila. Osim neizvjesnosti Tuženika, postoji opasnost i da isporuka takvog vozila kupcu u ugovorenom roku postane upitna.

Upravo iz navedenih razloga, kako je to već prije pojašnjeno, avansno plaćanje ne može predstavljati adekvatno sredstvo osiguranja kao što je Bankarska garancija.

Posebice, Tuženik ukazuje na jedan od **kriterija selektivnosti**, a to je kriterij tzv. financijske održivosti:

- a. Vlasnički kapital/ukupna bilanca = veći od 15%;
- b. Neto radni kapital izražen u danima od ukupnih prihoda s PDV-om = veći od 0 dana;
- c. Dugoročne i srednjoročne obveze (Vlasnički kapital) manji = 150%

Nadalje u financijskim kriterijima selektivnosti izričito se navodi kako će se svake godine vršiti analiza poslovanja distributera i u skladu s navedenim, financijska služba Tuženika će napraviti odabir vrste i limite instrumenata osiguranja.

Dokaz 16: *Kriteriji selektivnosti*

Iz svega naprijed navedenog, nikako se ne može smatrati da su Tužitelj i Tuženik konkludentnim i usmenim radnjama izmijenili odredbu u pogledu dostave Bankarske garancije, budući iz Odjeljka III Odgovora na Tužbu - Činjenično stanje i dokaza koji su podastri u prilogu navoda potvrđuje se upravo suprotno. Dosadašnja praksa distribucijske mreže i izmijenjenih uvjeta na tržištu, primoralo je Tuženika, ali i druge predstavnike proizvođača motornih vozila na traženje Bankarske garancije od članova mreže. Posebice, što je dosadašnja praksa poslovanja između Tuženika i distributera pokazala da je Bankarska garancija jedino sigurno sredstvo osiguranja u poslovanju, stoga avansno plaćanje ne može niti u kojem slučaju zamijeniti Bankarsku garanciju. Naime, u konkrentom slučaju odnos Tužitelja i Tuženika ne može se svesti na ogoljen „trgovački odnos: prodavatelj-kupac“, već se kroz razvoj distributerske mreže osigurava primjena standarda marke „Renault“ koja jamči kupcima jednaki tretman, zaštitu i kvalitetu usluge u svim europskim zemljama.

Renault se u europskim zemljama uključujući i Republiku Hrvatsku, odlučio na uspostavljanje tzv. **kvantitativnog selektivnog distribucijskog sustava** sukladno Uredbi Komisije (EZ) 1400/2002 i Uredbi o motornim vozilima, prema kojima dobavljač i distributer sklapaju sporazum o distribuciji i servisiranju motornih vozila. Temeljem navedenog sporazuma, dobavljač se obvezuje neposredno ili posredno prodavati proizvode samo distributerima ili serviserima koji su odabrani na osnovi posebnih, transparentnih kriterija. S druge strane distributeri/serviseri se obvezuju da neće prodavati takve proizvode neovlaštenim distributerima ili neovisnim serviserima, ne isključujući mogućnost prodaje rezervnih dijelova neovisnim serviserima ili obvezu pružanja svih tehničkih informacija, opreme za dijagnostiku, alata i obuke za popravak i sl. Bitno je istaknuti da dobavljač određuje kriterije za odabir distributera ili servisera kojima izravno indirektno ograničava njihov broj na tržištu.

Tuženik je mišljenja da prilikom raskida distribucijskog odnosa s Tužiteljem nisu povrijeđene odredbe ZZTN-a i Uredbe o motornim vozilima. Naprotiv, u slučaju da Tuženik nije raskinuo distribucijski odnos, te nastavio poslovati sa Tužiteljem bez Bankarske garancije, tada bi Tužitelj bio doveden u povlašteni položaj u odnosu na sve ostale distributere koji su članovi Renault mreže, te bi takvim postupanjem došlo do kršenja primjenjivih odredbi ZZTN-a (članak 9. st. 1. točka 4.) temeljem kojih se zabranjuje primjenjivanje nejednakih uvjeta na istovrsne poslove s različitim poduzetnicima čime ih se dovodi u nepovoljniji položaj u odnosu na konkurenciju.

Članak 9. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja

Zabranjeni sporazumi Članak 9.

(1) Zabranjeni su sporazumi između poduzetnika, ugovori, pojedine odredbe ugovora, izričiti ili prešutni dogovori, usklađeno djelovanje, odluke udruženja poduzetnika (u daljnjem tekstu: sporazumi) koji kao cilj ili posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu, a naročito oni kojima se:

1. izravno ili neizravno utvrđuju kupovne ili prodajne cijene, odnosno drugi trgovinski uvjeti,
2. ograničava ili nadzire proizvodnja, tržišta, tehnološki razvoj ili ulaganje,
3. dijele tržišta ili izvori nabave,
4. primjenjuju nejednaki uvjeti na istovrsne poslove s različitim poduzetnicima, čime ih se dovodi u nepovoljniji položaj u odnosu na konkurenciju,
5. uvjetuje sklapanje ugovora prihvaćanjem od drugih ugovornih stranaka dodatnih

obveza, koje po svojoj prirodi ili obilježjima u trgovini nisu u vezi s predmetom tih ugovora.

(2) Sporazumi kojima se sprječava, ograničava ili narušava tržišno natjecanje u smislu stavka 1. ovoga članka, a ne mogu se izuzeti u smislu članka 10. ovoga Zakona, ništavi su.

(iv) Nastavno na Odjeljak IV Tužbe, te navode Tužitelja da je suština spora između Tuženika i Tužitelja sadržana u procjeni poslovnih planova za 2009. godine, te da je Tuženik bio dužan primijeniti odredbe o mirenju Renault Sporazuma o distribuciji, a tek potom inzistirati na Bankarskoj garanciji određene visine, Tuženik ističe da navedene tvrdnje Tužitelja nisu točne, te upućuje na odredbu članka 3.2.3 Renault Sporazuma o distribuciji kojim je ugovoreno slijedeće:

Članak 3.2.3. Renault Sporazuma o distribuciji

3.2.3 U slučaju da ugovorne strane ne postignu sporazum u pogledu godišnjih ciljeva prodaje i/ili opsega zaliha i/ili broja pokaznih vozila prije 31. siječnja svake godine, primijenit će se postupak uređen člankom 22.1. Godišnji ciljevi, opseg zaliha i broj pokaznih vozila u tom će slučaju biti određeni od strane nezavisnog stručnjaka sukladno načelima navedenim u članku 3.2.1 u svrhu njihova određivanja.

Ukoliko ugovorne strane ne postignu sporazum, do trenutka kada će biti donesena konačna odluka o određivanju godišnjih ciljeva, opsega zaliha i broja pokaznih vozila za Nava Renault vozila, sporazum će se primjenjivati kao privremeni, na osnovu godišnjih ciljeva, opsega zaliha i broja pokaznih vozila koje je Društvo predložilo za odnosnu godinu."

Iz naprijed citirane odredbe Sporazuma proizlazi da se za odnosnu godinu primjenjuju oni uvjeti koji su predloženi od strane Tuženika, pa tako i u pogledu visine Bankarske garancije.

Dokaz 17: Uvid u odredbe članka 3.2.3. Renault Sporazuma o distribuciji;

Vezano za postupak mirenja na koji Tužitelj upućuje kao obvezu Tuženika, Tuženik ukazuje na primjenu odredbe članka 22.1 Renault Sporazuma o distribuciji:

Članak 22.1 Renault Sporazuma o distribuciji

22.1 U svrhu primjene odredaba članaka 3.2 i 4.2, osim u pogledu nezavisnog stručnjaka za slučaj nesuglasnosti ugovornih strana u pogledu dogovaranja godišnjih ciljeva prodaje, opsega zaliha Proizvođa obuhvaćenih Sporazumom i broja pokaznih vozila, ugovorne strane su se suglasile primjenjivati slijedeći postupak.

Strana koja prva poduzme radnju obavijestiti će drugu stranu u pisanom obliku (preporučenim dopisom s potvrdom primitka) o razlozima spora te će drugoj strani dostaviti svu dokumentaciju koja je relevantna za spor.

165

Ugovorne strane će poduzeti sve što je u njihovoj moći kako bi postigle dogovor unutar roka od petnaest (15) dana od primitka odnosaog dopisa.

U nedostatku dogovora unutar gore navedenog roka, Predsjednik službene Udruge Renault Distributera, Distributer i Regionalni direktor Društva će se sastati u roku od petnaest (15) dana s namjerom pokušaja mirenja.

U slučaju neuspjeha pokušaja mirenja pod gore navedenim uvjetima, a u svrhu učinkovitijeg rješavanja sporova sukladno zahtjevima poslovne prakse, ugovorne strane su suglasne bilo koji spor koji proizađe ili se odnosi na pitanja uređena člancima 3.2 i 4.2 ovog Sporazuma podvrgnuti postupku mirenja sukladno Pravilima o mirenju Hrvatske gospodarske kompre koja će u tom trenutku biti na snazi. Unutar postupka mirenja, ugovorne su strane suglasne imenovati nezavisnog stručnjaka unutar maksimalnog roka od jednog mjeseca počevši od 31. siječnja odnosne godine. Ukoliko ugovorne strane ne uspiju imenovati nezavisnog stručnjaka unutar navedenog roka u odnosnoj godini, niti jedna strana neće imati pravo zatražiti mirenje sukladno ovom članku 22.1. Nezavisni će stručnjak svoju odluku donijeti unutar roka od jednog (1) mjeseca računajući od dana imenovanja, osim u slučaju drugačijeg dogovora ugovornih strana."

Slijedom navedenog, ne postoji odredba Sporazuma koja bi obvezivala Tuženika na pokretanje postupka mirenja, već navedeni postupak mogu pokrenuti obje strane. Stoga, Tužitelj je bio ovlašten sukladno citiranoj odredbi pokrenuti postupak mirenja ukoliko je smatrao da postoji spor u pogledu poslovnih planova za 2009. godinu, a što nije učinio. Nadalje, iz predmetne odredbe proizlazi da ukoliko: **„ugovorne strane ne uspiju imenovati nezavisnog stručnjaka unutar navedenog roka u odnosnoj godini, niti jedna strana neće imati pravo zatražiti mirenje sukladno ovom članku 22.1.“** (a na koji članak upućuje 3.2.3. u pogledu nesuglasja vezano za poslovne planove za odnosnu godinu).

Dokaz 18: *Uvid u odredbe članka 22.1 Renault Sporazuma o distribuciji.*

Poslovna praksa Tuženika, pokazuje da pojedini distributeri koji nisu bili suglasni sa projekcijom poslovnih planova, sukladno odredbama Sporazuma o distribuciji pokrenuli su postupak mirenja koji je bio okončan usuglašavanjem stavova objiju strana.

Dokaz 19: *Saslušanje svjedoka Darka Tenšeka, Voditelja razvoja mreže kod Tuženika, na adresi Tuženika.*

(v) U Odjeljku V Tužbe, Tužitelj navodi da pojedine odredbe Renault Sporazuma o distribuciji povezane sa Dodatkom I. – posebni uvjeti za 2008. godinu nisu u skladu s odredbama Uredbe o motornim vozilima, a posebice odredba članka 5.2, stavak 4. Renault Sporazuma o distribuciji, te odredba članka 16.12 Dodatka I. – posebni uvjeti za 2008. godinu.

160

Odredbom članka 5.2., st. 4. Renault Sporazuma o distribuciji ugovoreno je slijedeće:

Članak 5.2.4 Renault Sporazuma o distribuciji

Za sve usluge koje poduzima u jamstvenom roku, tijekom slobodnog servisiranja za potrošače i za vrijeme rada po opozivu koji se odnose na Proizvode obuhvaćene Sporazumom, kao i u pogledu svih ostalih usluga koje Distributer poduzima za račun Društva, Distributer se obvezuje koristiti isključivo Rezervne dijelove obuhvaćene Sporazumom.

Navedena je odredba u potpunosti u skladu s Uredbom o motornim vozilima, kao i Uredbom Komisije (EZ) broj 1400/2002, budući je u istoj u toč. 17 Uredbe Komisije (EZ) broj 1400/2002 naznačeno da:

Toč. 17 Uredbe Komisije (EZ) broj 1400/2002

Ova obveza ne dovodi u pitanje pravo dobavljača motornog vozila da obveže distributera kako će osigurati poštivanje garancije, te obavljanja besplatnog servisiranja i zadaća opoziva kada je riječ o novim motornim vozilima koje prodaje.

Engleski prijevod Toč. 17. Uredbe Komisije (EZ) broj 1400/2002

This obligation is without prejudice to the right of a motor vehicle supplier to oblige a distributor to make sure as regards the new motor vehicles that he has sold that the warranties are honored and that free servicing and recall work is carried out.

Naime, pojam „slobodno servisiranje“ ne odgovara pojmu servisiranja vozila kako ga tumači Tužitelj u svojoj Tužbi, već odgovara pojmu „besplatno servisiranje“ (engl. „Free servicing“), kojeg i prepoznaje Uredba.

Stoga, nije točna Tužiteljeva tvrdnja da se predmetnim Renault Sporazumom o distribuciji nameće Tužitelju upotreba isključivo originalnih rezervnih dijelova, te mu je onemogućena nabava rezervnih dijelova unutar sustava distribucije od neke treće osobe po vlastitom izboru, jer upravo odredba članka 4.4. Renault Sporazuma o distribuciji dopušta nabavu rezervnih dijelova od osoba različitih od proizvođača.

Članak 4.4. Renault Sporazuma o distribuciji

Ukoliko Distributer prodaje ili koristi dijelove različite od Rezervnih dijelova obuhvaćenih Sporazumom za popravak i održavanje Renault vozila, ti drugi dijelovi moraju biti originalni dijelovi ili dijelovi kvalitete koja odgovara kvaliteti Rezervnih dijelova obuhvaćenih Sporazumom, u svakom slučaju u skladu sa značenjem iz Uredbe o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila (Narodne novine 105/04).

U svrhu dopuštanja krajnjim korisnicima da na odgovarajući način primjenjuju u tom trenutku važeća pravila u pogledu jamstvenog raka i odgovornosti za slučaj korištenja.

Rezervnih dijelova obuhvaćenih Sporazumom, ili drugih originalnih rezervnih dijelova u skladu sa značenjem iz Uredbe o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila (Narodne novine 105/04), ili rezervnih dijelova kvalitete koja odgovara kvaliteti Rezervnih dijelova obuhvaćenih Sporazumom, Distributer će obavijestiti krajnjeg korisnika, na općenit način i svim odgovarajućim sredstvima, o dobavljaču korištenih rezervnih dijelova te će to i specificirati na svojim računima i dokumentaciji vezanoj uz prodaju koje daje potrošaču.

Nadalje, takvi dijelovi moraju biti uskladišteni i označeni na takav način da se razlikuju od Rezervnih dijelova obuhvaćenih Sporazumom.

Dokaz 20:

*Uvid u odredbe članka 4.4 Renault Sporazuma o distribuciji;
Saslušanje svjedoka Darka Tenšeka, Voditelj razvoja mreže kod
Tuženika, na adresi Tuženika.*

Iz navedenog se zaključuje da su odredbe Renault Sporazuma o distribuciji u potpunosti u skladu sa Uredbom o motornim vozilima i Uredbom Komisije (EZ) broj 1400/2002, te da se ne nameće distributerima ograničenje kako to Tužitelj pokušava prikazati.

(vi) Nastavno na tvrdnje Tužitelja u svezi točke 22. Uredbe Komisije (EZ) broj 1400/2002, te pogrešnu interpretaciju Tužitelja da su u Sporazumima o distribuciji sadržane obveze koje dovode do povezivanja prodaje i uslužnih aktivnosti, odnosno koje čine izvedbu jedne od ovih aktivnosti ovisnom o izvedbi druge, Tuženik iste smatra neosnovanim i navodi slijedeće:

Distribucijska mreža Renaulta podijeljena je na Primarnu i Sekundarnu mrežu.

Primarna mreža sastoji se od distributera koji sklapaju Sporazum o distribuciji, odnosno Sporazum o ovlaštenom servisu sa Tuženikom, te su temeljem istih ovlašteni:

- (i) za prodaju vozila i servisne usluge (Sporazum o distribuciji), ili
- (ii) samo za servisne usluge (Sporazum o ovlaštenom servisu).

Sekundarna mreža sastoji se od agenata koji sklapaju Renault Sporazum o pružanju usluga sa ovlaštenim distributerom, te su temeljem istih ovlašteni:

- (i) za prodaju vozila i servisne usluge, ili
- (ii) samo za servisne usluge.

Sukladno navedenom, svaki distributer može izabrati da li će biti član Primarne mreže, odnosno da li će sklopiti Sporazum o distribuciji ili Sporazum o ovlaštenom servisu. Također, unutar distribucijske mreže postoji mogućnost da pojedini distributeri sklope Sporazum o ovlaštenom servisu unutar Primarne mreže, te Renault Sporazum o pružanju usluga unutar Sekundarne mreže, a što je vidljivo iz primjera distributera MI-VI AUTO d.o.o. i Auto Centar Lozić d.o.o. koji su ovlašteni serviseri unutar Primarne mreže, ali i agenti prodaje unutar Sekundarne mreže.

Tužitelj je kroz cijeli distribucijski odnos imao mogućnost zatražiti od Tuženika promjenu svog statusa unutar mreže, te mu nije uvjetovano da sklapa Sporazum o distribuciji, na način da je dužan biti ovlašteni distributer za servisne usluge i za prodaju.

Slijedom navedenog proizlazi da unutar distribucijske mreže ne postoji obveza na sklapanje Sporazuma kojim se aktivnosti prodaje i servisa čine ovisnim jedna od druge.

Također, ovdje Tuženik skreće pozornost da se kršenje obveze uslijed koje je raskinut distribucijski odnos nije odnosilo isključivo na servisne usluge ili isključivo na prodaju, već je riječ o kršenju odredbe koja se odnosi na servisne usluge i na prodaju, te stoga navodi Tužitelja u konkretnom slučaju nisu osnovani.

(vii) Nisu točne tvrdnje Tužitelja, da povreda odredbe u pogledu dostave Bankarske garancije ne predstavlja bitnu odredbu ugovora. Naime, u pogledu odredbe članka 16.12. Dodatka I. – posebni uvjeti za 2008. godinu, Tuženik ističe da se radi o odredbama financijske prirode koje se odnose na sredstva osiguranja plaćanja, te je razumljivo da u svakoj transakciji sredstvo osiguranja predstavlja njezin bitan element, pa tako i bitnu odredbu ugovora. Nadalje, pojačana sredstva osiguranja koja su uvedena od 2007. g., proizašla su kao rezultat teškog stanja na financijskom tržištu i problematike sve većeg zaduživanja distributera, kako globalno tako i u Republici Hrvatskoj.

Nadalje, Tuženik ističe da je Tužitelj kao član Udruge koncesionara mogao isticati prigovor na odredbe cjelokupnog čl. 16. Sporazuma o distribuciji, pa tako i čl. 16.12, budući je Dodatak I. – posebni uvjeti za 2007. godinu, a koji sadrži istu odredbu, sastavljen u suradnji Tuženika sa Udrugom koncesionara, uvažavajući njihove primjedbe. Slijedom navedenog, pogrešno zaključuje Tužitelj kada upućuje da bi Tuženik na bilo koji način koristio svoj utjecaj u pogledu obveze distributera, u konkretnom slučaju Tuženika, na potpisivanje Sporazuma o distribuciji, odnosno na inzistiranje na unošenju predmetne odredbe.

Dokaz 21:

*Saslušanje svjedoka Darka Tenšeka, Voditelja razvoja mreže kod Tuženika, na adresi Tuženika;
Saslušanje svjedoka Dinko Mihalić, Voditelja tehničkog odjela kod Tuženika, na adresi Tuženika.*

(viii) Tuženik još jednom napominje da je razlog raskida distribucijskog odnosa nepoštivanje ugovorne obveze o dostavi Bankarske garancije, a ne nepostizanje sporazuma o poslovnim planovima za 2009. godine, kako uporno pogrešno interpretira Tužitelj.

U pogledu same visine Bankarske garancije ista se određuje temeljem objektivnih kriterija i specifične formule koja se jednako primjenjuju na sve distributere u svim europskim zemljama.

Objektivni kriteriji temeljem kojih se visina Bankarske garancije utvrđuje su slijedeći:

1. Plan prodaje - utvrđuje se za svakog distributera uzimajući u obzir njegov Plan prodaje za prethodnu godinu, realizacija plana prodaje u prethodnoj godini, tržišni udio distributera u ukupnoj ostvarenoj prodaji Tuženika u prethodnoj godini, te predviđeni tržišni udio u odnosnoj godini.
2. Kotacija – ocjena distributera obzirom na financijske pokazatelje, odnosno financijske izvještaje koje na godišnjoj razini distributeri dostavljaju Tuženiku;

Uzimajući navedene kriterije, financijska služba Tuženika, pomoću informatičkog programa/software u kojem je sadržana formula koja se primjenjuje u svim europskim zemljama, izračunava kotacija svakog pojedinog distributera, temeljem koje se izračunava visina Bankarske garancije.

Dokaz 22:

Saslušanje svjedoka Vedrana Raumbergera, Analitičar rizika kod Tuženika, na adresi Tuženika;

(ix) Tužitelj grubo iznosi neistine, kada tvrdi, da Tuženik raskidom distribucijskog odnosa, tržište vrijedno najmanje 31.057.275,85 kuna nelojalno predaje drugom distributeru po svom izboru. Tuženik prigovara naznačenoj vrijednosti tržišta (detaljno objašnjeno Točkom (x) ovog Odjeljka) i upućuje na primjenu čl. 17. Renault Sporazuma o distribuciji. Prema navedenom članku Sporazuma, u cilju rješavanja tekućih narudžbi (nakon isteka ili prestanka Sporazuma), bivši distributer je dužan dostaviti Tuženiku podatke i dokumentaciju o vozilima koja nisu isporučena kupcima a naručena su u vrijeme dok je poslovao kao ovlašten distributer, kao i o vozilima koja se nalaze na njegovom skladištu, a nisu prodana. U takvom slučaju, **radi zaštite interesa kupaca da se izvrši isporuka vozila**, Tuženik je ovlašten izabrati (jednog ili više distributera) između postojećih članova mreže kojem će bivši distributer uplatiti sve avanse koje je primio po osnovi tekućih narudžbi kako bi izabrani član mreže mogao takvim kupcima isporučiti vozila. Bivši distributer pri tom zadržava maržu koju bi ostvario takvom prodajom. Prema tome, nema govora o nelojalnoj predaji, već kako bi se osigurala isporuka vozila, Tuženik izabire člana mreže koji će osigurati isporuku, budući Tuženik nije ovlašten obavljati maloprodaju vozila. S obzirom da Tužitelj nije pristao dogovorno razriješiti tekuće narudžbe na sastanku dana 22. srpnja 2009. godine, Tuženik ga je u pisanoj formi dana 28. srpnja 2009. pozvao na dostavu dokumentacije i uplatu sredstava koje je primio od kupaca, a sve kako je predviđeno čl. 17. Renault Sporazuma o distribuciji.

Dokaz 23:

Dopis od 28. srpnja 2009.

Saslušanje zakonskog zastupnika Tuženika Zorana Vujasinovića na adresi Tuženika;

Saslušanje svjedoka Vedrana Raumbergera, Analitičar rizika kod Tuženika na adresi Tuženika;

Saslušanje svjedoka Darka Tenšeka, Voditelja razvoja mreže, na adresi Tuženika;

Uvid u čl. 17. Renault Sporazuma o distribuciji

Članak 17. 1. Renault Sporazum o distribuciji

17.1. Nakon isteka ili prestanka ovog Sporazuma, rješavanje portfolija kojeg drži Distributer izvršit će se na način koji je propisan dalje navedenim uvjetima.

Distributer će, sljedeći prestanka isporuke Novih Renault vozila, dostaviti Društvu narudžbenice za Nova Renault vozila koja još nisu isporučena potražacima, kao i obavijest o onim Novim Renault vozilima koja se nalaze u njegovom portfoliju, unutar roka od osam (8) dana od dana prestanka Sporazuma te će platiti članovima mreže koje izabere Društvo puni iznos uplate zaprimljene na ime odnosnih narudžbi, sve kako bi osigurao isporuku naručenih Novih Renault vozila.

Distributer će zaprimiti neto naknadu (eng. margin) koja mu pripada nakon ispunjavanja odnosnih narudžbi.

121
770

(x) U svezi točke VIII Tužbe, Tuženik ističe da se u cijelosti protivi neosnovanim tvrdnjama Tužitelja, te upućuje na gornje navode u svezi izvanrednog raskida Renault Sporazuma o distribuciji, a u pogledu iznosa na ime izmakle koristi, ističe da je navedeni iznos u potpunosti neutemeljen i neistinit, što potvrđuje i izvješće revizora Nexia revizija d.o.o.

Dokaz 24:

Očitovanje na procjenu izgubljene dobiti društva Auto kuća Culak d.o.o. zbog gubitka koncesije za prodaju i servis vozila Renault i Dacia izrađenu od strane revizorskog društva Argenta Revizija d.o.o. iz rujna 2009. g.

V/ ZAKLJUČAK

Slijedom naprijed navedenog, Tuženik ističe da su netočne tvrdnje Tužitelja prema kojima su ugovorne strane na bilo koji način (usmeno i konkludentnim radnjama) izmijenile odredbu Dodatka I. – posebni uvjeti 2008. godina u pogledu obveze Tužitelja na dostavu Bankarske garancije, što je razvidno iz dokaza koje je Tuženik priložio Odgovoru na Tužbu.

Nadalje, avansno plaćanje nije i ne može biti zamjena za sredstvo osiguranja - Bankarsku garanciju, već je avansno plaćanje bilo korišteno isključivo kao kratkoročna mjera do dostave nove Bankarske garancije.

Naime, u okviru Renault distribucije, kao što je ranije pojašnjeno, svaki distributer ima direktan pristup informatičkom sustavu naručivanja, te direktno naručuje od proizvođača, neovisno o Tuženiku. S obzirom na kapacitet tvornice i model vozila koji se naručuje, proizvodnja vozila u prosjeku može potrajati do 3 (tri) mjeseca. Nakon što je vozilo proizvedeno, vozilo se isporučuje Tuženiku na njegovo carinsko skladište, a proizvođač odmah ispostavlja fakturu neposredno Tuženiku. Temeljem navedene fakture, Tuženik je u obvezi prema proizvođaču neovisno o isporuci vozila distributeru.

Jasno je da je u slučaju naručivanja koje nije osigurano Bankarskom garancijom, Tuženik u neizvjesnosti da li će distributer zaista podmiriti predmetne narudžbe, budući kod avansnog plaćanja Tužitelj nije plaćao avansno prilikom naručivanja već prilikom isporuke vozila. Osim neizvjesnosti Tuženika, postoji opasnost da isporuka takvog vozila kupcu u ugovorenom roku postane upitna, ali i da ugrozi kredibilitet ne samo distributera već i Renault marke na tržištu.

Upravo stoga jasno je da su financijske odredbe u praksi uvriježene kao bitan sastojak ugovornog odnosa, te su bitne za poslovanje obje ugovorne strane, posebice uzevši u obzir teške tržišne uvjete i problematiku sve većeg zaduživanja distributera, kako u Republici Hrvatskoj tako i na globalnoj razini.

Određivanjem strogih financijskih i tehničkih kriterija u distribucijskom odnosu, zajamčena je kupcima ne samo pri kupnji vozila, već i tijekom održavanja vozila, pružanje jednake kvalitete usluga kod svakog pojedinog Renault distributera u Republici Hrvatskoj i u inozemstvu, a što u konačnici rezultira većom zaštitom interesa kupaca. Upravo iz navedenog je proizašla potreba za ugovaranjem sredstava osiguranja plaćanja i to bankarske garancije koja se koristi u Renault distribucijskom odnosu od 2007. g., a što je Tužitelj prekršio, kao i čl. 9. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05) u kojem je ugrađeno načelo *Pacta sunt servanda*, prema kojem su

121
sudionici obveznih odnosa dužni ispuniti svoju obvezu i pri tom su odgovorni za njezino ispunjenje.

Tuženik je obrazložio kako Tužitelj pogrešno interpretira odredbe Renault Sporazuma o Distribuciji, te je priložio dokaze prema kojima je razvidno da su predmetne odredbe u skladu sa važećim propisima, posebice ZZTN-om i Uredbom o motornim vozilima. Zbog gore navedenog Tuženik razvidnim drži zašto se odredba članka 16.12 ne može smatrati odredbom koju je Tuženik navodno nametnuo kao jača strana u ugovornom odnosu (a kako to pogrešno shvaća Tužitelj).

Zaključno, Uredbom o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila uveden je sustav distribucije koji omogućava pristupanje poduzetnika distribucijskoj mreži određenog proizvođača pod unaprijed određenim kriterijima na temelju ispunjavanja tih kriterija od strane zainteresiranog poduzetnika. S te je strane **proizvođač ograničen u mogućnostima izbora distributera svojih proizvoda**, a sve s namjerom unapređenja tržišnog natjecanja na području tržišta motornih vozila. Međutim, s druge je strane **proizvođač (odnosno predstavnik proizvođača ukoliko takav postoji na teritoriju Republike Hrvatske) odgovoran za radnje distributera prema kupcima/korisnicima usluga.**

Ova odgovornost proizlazi iz obveze postavljanja kriterija poslovanja koji moraju štiti interese kupaca/korisnika usluga te iz aktivnog nadgledanja njihove provedbe u poslovanju distributera. Stoga, bilo bi neopravdano očekivati da Tuženik kao predstavnik proizvođača ima obvezu zadržati kao člana mreže - distributera koji ne ispunjava unaprijed postavljene obveze, jer neispunjavanjem obveza iz Renault sporazuma o distribuciji i primjenjivih godišnjih dodataka, stvara se dodatna odgovornost za proizvođača i Tuženika kao predstavnika proizvođača na teritoriju Republike Hrvatske prema kupcima/korisnicima usluga, a koja bitno premašuje odgovornost koja za proizvođača tj. predstavnika proizvođača na teritoriju Republike Hrvatske proizlazi iz kogentnih zakonskih normi prema redovitom i očekivanom tijeku poslovanja.

Temeljem gornjih navoda i priloženih dokaza, Tuženik smatra Tužbu u cijelosti neosnovanom i ovime predlaže Sudu da je odbije, uz obvezu Tužitelju da nadoknadi Tuženiku prouzročeni parnični trošak.

Očitovanje na Prijedlog radi osiguranja određivanjem privremene mjere

I/ U svezi Prijedloga radi osiguranja nenovčane tražbine nalogom protivniku osiguranja, Tuženik se očituje kako slijedi:

(i) Tužitelj prije svega u Prijedlogu radi osiguranja nenovčane tražbine, nije učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine, a kako proizlazi iz Odjeljka III – Činjenično stanje i Odjeljka IV – Očitovanje na Tužiteljeve navode, što je bitna pretpostavka za određivanje privremene mjere.

Dokaz 25: *Sudska praksa – Presuda VTS RH, Pž – 1888/95 od 06.06. 1995. g*

(ii) Također, Tužitelj u svome Prijedlogu nije učinio vjerojatnim opasnost da bi bez privremene mjere Tuženik spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje, a što je, sukladno odredbi članka 298. Ovršnog zakona (NN br. 57/96, 29/99, 173/03, 194/03, 88/05, 67/08) pretpostavka koja mora biti ispunjenja kako bi se donijela privremena mjera.

Dokaz 25: *Sudska praksa – Presuda VTS RH, Pž – 6281/02 od 04.02.2003.g*

(iii) Tužitelj u svome prijedlogu obrazlaže nastanak nenadoknadive štete pri čemu navodi da bi za njega nastala nenadoknadiva šteta zatvaranjem poslovnih nastana, otkazivanjem 65 radnih mjesta, i gubitkom tržišta i to u iznosu od najmanje 30.226.900,00 kuna.

Iznos kojeg Tužitelj predstavlja kao nenadoknadivu štetu, jest u potpunosti neutemeljen, a što potvrđuje i izvješće revizora Nexia revizija d.o.o. u „Očitovanje na procjenu izgubljene dobiti društva Auto kuća Culak d.o.o. zbog gubitka koncesije za prodaju i servis vozila Renault i Dacia izrađenu od strane revizorskog društva Argenta Revizija d.o.o.“ (dalje u tekstu: „Očitovanje“)

U predmetnom Očitovanju navodi se slijedeće:

Zaključak Nexia revizije d.o.o.

Iz Očitovanja na procjenu izgubljene dobiti društva Auto kuća Culak d.o.o. zbog gubitka koncesije za prodaju i servis vozila Renault i Dacia izrađenu od strane revizorskog društva Argenta Revizija d.o.o. od rujna 2009.

Prema našem mišljenju revizorsko društvo Argenta revizije napravilo je vrlo grube pogreške u izradi procjene izgubljene dobiti Auto Kuća Culak d.o.o. te značajno precijenio dobit Društva za razdoblje od 24. srpnja 2009. godine do 23. srpnja 2011. godine. U izvještaju smo naveli brojne nedostatke i pogreške koje je revizorsko društvo napravilo. U nastavku navodimo naše ključne komentare:

- 1. Revizor je pri izračunu izgubljene dobiti u rashode uključio samo nabavne cijene prodanih vozila i rezervnih dijelova, i zanemario ostale troškove koji su neophodni da se realizira prodaja i ostvari prihod od prodaje. Time je značajno precijenio dvogodišnju dobit Auto kuće Culak (izgubljena dobit procijenjena je na 31 milijun kuna), što je vidljivo i iz iskazane neto dobiti Auto kuće Culak u revidiranim financijskim izvještajima za 2008. i 2007. godinu (ukupno ostvarena dobit u te dvije godine iznosi 3,66 milijuna kuna).*
- 2. Revizorsko društvo pri izradi procjene izgubljene dobiti nije uzelo u obzir negativan trend na tržištu automobila. Prema javno objavljenim podacima, prodaja automobila u prvih 8 mjeseci ove godine pala je za 49% u odnosu na prvih 8 mjeseci prošle godine, te je tu činjenicu trebalo uzeti u obzir pri izračunu izgubljene dobiti u sljedećih 24 mjeseca.*
- 3. Revizorsko društvo nalazi se u sukobu interesa, budući da obavlja reviziju financijskih izvještaja Auto Kuće Culak, po skladu sa važećim Zakonom o reviziji ne smiju pružati Auto Kući Culak savjetodavne usluge, koje uključuju i analizu poslovanja i procjenu izgubljene dobiti.*

Dokaz 24:

Očitoвање na procjenu izgubljene dobiti društva Auto kuća Culak d.o.o. zbog gubitka koncesije za prodaju i servis vozila Renault i Dacia izrađenu od strane revizorskog društva Argenta Revizija d.o.o. iz rujna 2009. g.

(iv) Naposljetku, Tužitelj u svome prijedlogu iznosi u potpunosti netočnu informaciju da Tuženik ima namjeru tržište povjeriti drugom distributeru, kao i da ne postoji šteta za Tuženika u slučaju donošenja privremene mjere.

Navedeno Tužitelj zaključuje iz dopisa koji mu je upućen 28. srpnja 2009. godine. Međutim, i ovdje se radi o namjernoj pogrešnoj interpretaciji, budući je Tuženik predmetnim dopisom pozvao na rješavanje narudžbi koje su bile u tijeku u vrijeme raskida distribucijskog odnosa, te ga obavijestio o distributeru koji će osigurati izvršenje tih narudžbi, sukladno odredbama članka 17.1 Renault Sporazuma o distribuciji, pri tom niti u jednom trenutku ne upućuje na preuzimanje tržišta od strane odnosnog distributera, a kako je detaljno opisano u Odjeljku IV – Očitoвање na Tužiteljeve navode.

Dokaz 23:

Dopis od 28. srpnja 2009.

II/ Tuženik još jednom skreće pozornost na probleme financijske prirode koje je Tužitelj imao u kontinuitetu duže vremensko razdoblje, njegovu zaduženost, pa naposljetku i potrebu za naplatom Bankarske garancije (Tužitelj je jedini distributer za kojeg je Tuženik bio primoran naplatiti garanciju), nedostavljanje nove bankarske garancije uslijed nedovoljne likvidnosti, temeljem čega je opravdano zaključiti da bi u slučaju privremene mjere vraćanja Tužitelja u distribucijski sustav, Tuženik bio izložen zahtjevima svih ostalih distributera zbog prozročene diskriminacije, a s druge strane je vidljivo da su poslovni odnosi između Tužitelja i Tuženika bitno narušeni te da nije moguće očekivati da će Tužitelj redovno i u cijelosti ispunjavati svoje obveze kao distributer.

Slijedom navedenog, Tuženik se u cijelosti protivi prijedlogu Tužitelja radi osiguranja određivanjem privremene mjere, te predlaže Sudu da podneseni prijedlog Tužitelja odbaci uslijed neispunjavanja pretpostavki iz članka 298. Ovršnog zakona, odnosno podredno odbije kao neosnovan, uz obvezu Tužitelja da nadoknadi trošak Tuženiku.

Tuženik:
RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o.

ČAČIĆ & PARTNERI
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

A. Hebranga 27, HR - 10 000 Zagreb

Belinda Čačić
Odvjetnica / Attorney at Law

A. Hebranga 27, HR - 10 000 Zagreb

12.01.2010

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

29-10-2009

poštom — neposredno
u primj. prilog
pristojba

AUTO KUĆA CULAK d.o.o., Vrbovec, Luka 349/a, zastupano po
punomoćnicima Vladimir Koprivnjak, odvjetnik u Zagrebu i
Gorjano Batelić odvjetnik u Zagrebu
U Zagrebu 23.10.09.

HITNOST PRIVREMENA MJERA!

Post Br: P-3410/09 - J

TRGOVAČKOM SUDU ZAGREB

Petrinjska 8

Tužitelj: AUTO KUĆA CULAK d.o.o., Vrbovec, Luka 349/a, zastupano po
punomoćnicima Vladimir Koprivnjak i Gorjano Batelić, odvjetnici u Zagrebu

Tuženik: RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., Krapinska 45, 10000 Zagreb

Radi: utvrđenja naknade štete i isplate 2x,
VPS: 30.226.900,00Kn + 3x(1.259.454,20Kn) + 906.152,45Kn UKUPNO: 34.911.415,05 Kn

OČITOVANJA TUŽITELJA NA ODGOVOR NA TUŽBU OD 01.10.'09.

UVOD:

I. Po primitku odgovora na tužbu tužitelj ostaje pri istoj, a tako i postavljenom zahtjevu kojeg povećava s obzirom na protek vremena te se na odgovor na tužbu od 01.10.2009. očituje kako slijedi:

VPS:

Vrijednost predmeta spora naznačenog u tužbi, a tako i prijedlogu privremene mjere izračunata je sukladno člancima 37.1. i 40. Zakona o parničnom postupku NN53/91 do 123/08

Uz tužbu je priloženo revizorsko izvješće procijene izmakle koristi po tvrtci Argenta revizija d.o.o. u idućem 2 godišnjem razdoblju temeljem financijskih izvještaja za 2 prethodne godine i poznatih rezultata u prvih 6 mjeseci ove godine (za koje tužitelj jedino posjeduje podatke) u iznosu 30.226.900 Kn. Izvještajem nisu uključene prve godine koje su financijski bile puno izdašnije za tužitelja (što bi VPS povećalo) čemu valja pridodati da se u drugom polugodištu ove godine tržište počelo oporavljati te da su svjetske ekonomije najavile izlazak iz krize.

Naručeno i po tuženiku plaćeno izvješće revizorskog društva Nexia revizija d.o.o. samo paušalno prigovara da bi u izvješću tvrtke Argenta revizija d.o.o. bile počinjene grube greške.

Nexia revizija d.o.o. pravno ne razumije pojam izmakle koristi iz određenog pravnog posla koji je u bitnom različit pojam od ukupnog računa dobiti i gubitka tvrtke tužitelja.

Prigovori Nexia revizije d.o.o. da visini utvrđenoj po Argenta revizija d.o.o. treba oduzeti srazmjeran dio učešća radne snage ukoliko bi i bili osnovani u bitnom na procijenu VPS-a ne utječu jer čak i kada bi ukupnim troškom radne snage opteretili poslovanje samo po spornom sporazumu o distribuciji promjena po pitanju ograničenja troška zastupanja ili prava na reviziju ne bi bilo.

S obzirom na navedeno te s obzirom da tužitelj u tužbi i onako predlaže vještačenje izmakle koristi, po pitanju potreba VPS-a isti je dostano ovim podneskom obrazložen, ali premalo naznačen te ga valja povećati i to ovako:

Procijenjivi zahtjev za utvrđenje pod tč. 1 i 2 tužbe s petitom utvrđenja ništavim odredbi sporazuma procijenjen je u skladu s iznosom vrijednosti sporazuma u jednoj godini i sukladno revizorskom izvješću na 50% od 30.226.900,00Kn

Tako valja jednako postupiti i s zahtjevom na utvrđenje pod tč. 3 tužbe odnosno 50% od 30.226.900,00 Kn što nam daje 30.226.900,00 Kn naznačenih u tužbi kojima valja

393

pribrojiti kondemnatori zahtjev s naslovom izmakle koristi pod tč.4. tužbe u naznačenoj vrijednosti 1.259.454,20Kn i kondemnatorne zahtjeve dospjele u međuvremenu koji se postavljaju ovom tužbom i to 1.259.454,20Kn za razdoblje 24.08.09.-24.09.09., 1.259.454,20Kn za razdoblje 24.09.09.-24.10.09. čemu valja pribrojiti zahtjev radi isplata bonusa, razlika u cijeni za neisporučena vozila, avansno plaćene djelove itd.koji se također postavljaju ovom tužbom u iznosu 906.152,45Kn što nam daje ovim podneskom ispravno naznačen VPS od 30.226.900,00Kn+3x(1.259.454,20Kn)+906.152,45Kn odnosno UKUPNO:34.911.415,05 Kn

ČINJENIČNO STANJE I PRAVNO SHVAĆANJE:

II. Kao što je presuda zaključak logičkog silogizma primjene materijalnog prava na činjenično stanje utvrđeno spisom tako je činjenično stanje zaključak logičkog silogizma primjene pravila iskustva i općepoznatog na činjenice utvrđene u spisu.

Tužitelj i tuženik se podudaraju o iskazivanju o činjenicama (dostavljenim dokazima u prilogu kako tužbe tako i odgovora na tužbu) jedino što tuženik izvlači pogrešne zaključke o činjeničnom stanju koje iz činjenica priloženih u spis proizlaze.

Tužitelj ukratko u tužbi tvrdi da

1.Je odbio potpisati Dodatak sporazumu za 2009. budući da ga je u istom tuženik htio opteretiti još većim financijskim obvezama pretvaranjem poslovne lokacije u ovlaštenu nastan

2.Je obveza dostave bankarske garancije utvrđena čl.16.dodatka I. sporazuma o distribuciji od 01.01.2008. izmijenjena na sastanku 29.04.09. pri čemu da je uvedena obveza avansnog plaćanja od 15.05.09. te da se o otplati postojećeg duga pregovaralo

3.Su strane sporazuma došle u nesklad oko predviđanja poslovnih planova te da je tužitelj imao znatno manje prodajne planove od prodajnih planova tuženika te da je tužitelj smatrao i bankarsku garanciju neprimjereno visokom.

4. Da je tuženik jednostrano prekršio dogovor i upotrebom odredbe čl. 16. naredio prekratak rok 3 dana radi dostave 2x veće garancije od dogovorene nakon čega da je dostavio obavijest o kršenju i raskidu iako je u to vrijeme dug bio podmiren. (što više, iz ovog podneska kojim se tužba proširuje postat će razvidno da je tuženik dugovao tužitelju)

5. Da je navedeno protugovorno postupanje, pa i onemogućavanje izdvajanja servisnih usluga te prisiljavanje tužitelja na upotrebu isključivo tuženikovih rezervnih djelova, tuženik postigao pritiscima i pojedinim odredbama sporazuma

Tuženik u odgovoru na tužbu

-ne osporava da je tužitelj odbio potpisati dodatak za 2009., pod tč. III . str 5 pri vrhu odgovora na tužbu priznaje da se sastanak održao 29.04.09. , i da je avansno plaćanje dogovoreno od 15.05.09. te na stranici 6. dostavlja dokaz br 9 Promemoriju sa sastanka od 08.06.09.kojom umjesto garancije od 5.000.000,00Kn dozvoljava garanciju od 2.500.000,00Kn i prihvaća naplatiti dug sa starom garancijom

-tuženik također dostavlja i dokaz br 10 Dopis tuženika od 17.06.09. Kojim odjednom i nakon što je staru garanciju dao na naplatu , a poznato mu je da ima sa tužiteljem spor oko predviđanja poslovnih planova za 2009.,traži garanciju u dvostruko većem iznosu u roku 3 dana.

-tuženik kao jača ugovorna strana koja je tužitelju oduzela pristup informatičkom sustavu s danom obavijesti o raskidu i bez čije pomoći tužitelj nema uvida ni u vlastito poslovanje po pitanju sporazuma, paušalno u odgovoru na tužbu tvrdi da ako tužitelj smatra da je imao spor oko poslovnih planova da je onda sam trebao i pokrenuti mirenje iako odredba sporazuma jednako obvezuje i tuženika.

-tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je tužitelj umjesto nove garancije dostavio prolongat stare u iznosu 2.500.000,00Kn, a prešućuje da mu je priopćeno da se radi o prolongatu te da je potrebno više vremena radi ishođenja nove garancije kad su već staru dali na naplatu.

DOKAZ: Uvid u prilog odgovora na tužbu, saslušanje stranaka

III. Tužitelj pita Sud i tuženika može li se smatrati da se radi o sukobu i pregovorima o poslovnim planovima ako je:

-tužitelj najprije odbio potpisati Dodatak za 2009. godinu, smatrajući obveze prevelikim i nerealnim, a garanciju previsokom,

-tuženik zatim dozvolio avansno plaćanje te prihvatio pregovarati o poslovnim planovima za 2009.

-tuženik prihvatio povrat automobila u cilju smanjenja dugovanja odnosno novog zaduživanja tužitelja (Dokaz br 8. Teretni listovi str. 5 odgovora na tužbu)

-tuženik prihvatio garanciju u dvostruko manjem iznosu (Dokaz br. 9 Promemorija sa sastanka 08.06.09. uz odgovor na tužbu) od one naknadno i proizvoljno zatražene.

IV. Tužitelj pita Sud i tuženika da li je obavijest o kršenju ugovora i raskid od 23.07.09. transparentna i jasna ako je poznato da je tuženik dopisom od 17.06.09. (Dokaz br 10 Dopis tuženika od 17.06.09.) odredio da mu tuženik u prekratkome roku od 3 dana dostavi garanciju od 5.111.000,00Kn iako je promemorijom od 08.06.09. (Dokaz br. 9 Promemorija sa sastanka 08.06.09. uz odgovor na tužbu) utvrđena visina od 2.500.000,00Kn?

Tužitelj pita Sud i tuženika podržava li Uredba NN105/04 u čl.9.st.2, nedetaljna, neobjektivna i netransparentna otkazivanja?

V. Tužitelj pita Sud kako sve odredbe čl. 16.Osnovnog sporazuma mogu biti bitne i istovremeno njihovim kršenjem povlačiti neupitan i transparentan raskid kad npr. čl.16.5.do 16.9. uređuju sasvim različita postupanja kao dispozitivna pravila na izbor isključivo tuženiku. Isključivo tuženik određuje koji će rok biti bitan (pri čemu mora biti primjeren), hoće li ili neće tražiti novo ili drugačije sredstvo osiguranja te hoće li prema čl.16.5.kazniti tužitelja samo obustavom isporuke ili će prema 16.12. automatski reći da je to sve bitno i da zaslužuje raskid?

Interpolacijom da bi sve odredbe čl. 16.Osnovnog sporazuma bile bitne tuženik u čl.16.12. Dodatka I postiže premoć u ugovornom odnosu na način suprotan moralnim shvaćanjima i standardima poslovanja.

Tužitelj smatra da tuženik ne bi mogao bez odredbe čl. 16.12.netransparentno raskinuti sporazum inzistiranjem na duplo većoj obvezi od dogovorene 08.06.09. u neprimjerenom 3-dnevnom roku.

Isto tako tužitelj drži da bez odredbe čl.16.12. Osnovnog sporazuma tuženik ne bi mogao zaobići pravo tužitelja na izdvajanje servisnih poslova od poslova prodaje pri čemu valja naglasiti da u ukupnom prihodu poslovi servisa u odnosu na prodaju sudjeluju svega s 15 % iz čega slijedi da je nedopušteno radi bankarske garancije koja služi isključivo osiguranju prodaje posredno onemogućiti tužitelja u pravu na izdvajanje servisnih usluga.

Tako Uredba EZ-a u toč.(22)uvodnog dijela kaže:" Izuzeće stoga ne bi trebalo pokrivati vertikalne sporazume koji sadrže bilo koju izravnu ili neizravnu obvezu ili poticaj

395

koji vodi ka povezivanju prodaje i uslužnih aktivnosti, odnosno koji čini izvedbu jedne od ovih aktivnosti ovisnom o izvedbi druge."

Tužitelj ustraje sa predloženim saslušanjem zakonskih zastupnika stranaka na okolnost da bi tuženik upotrebu isključivo svojih rezervnih djelova uvjetovao neisplatom bonusa i drugim nepogodnostima pri čemu prigovara tuženikovom pozivanju na prijevod sa engleskog jezika odredbe čl.5.st. 4 Sporazuma budući da sporazum nije sklopljen na engleskom nego hrvatskom jeziku te u duhu izrijeke napisanog spravljen i nakon prigovora tužitelja da takva odredba nije dozvoljena

DOKAZ: Saslušanje direktora tužitelja g.Ivice Culaka, na adresi tužitelja, te g.Ivice Dražetić iz Velike Gorice, J. Habelića 4, sve na okolnost da se suočen s upitom tužitelja, tuženik pomio tako da je odredbu sporazuma o upotrebi njihovih djelova van domene jamstvenog raka ili opoziva uvjetovao neisplatom bonusa i drugim nepogodnostima.

VI. Tužitelj smatra da su odredbe Dodatka I za 2008. godinu čl.16.12., a tako i čl.5.st.4 Osnovnog Sporazuma pravno nesigurne, protivne bona fide poslovanju i suprotne uvriježenim moralnim standardima u poslovanju jer omogućuju tuženiku da nametne neizvedive obveze i time spriječi tužitelja u ispunjenju ugovora omogućavajući sebi netransparentno raskidanje.

Tužitelj također drži da je citirana odredba čl.16.12.Dodatka I. suprotna čl.9.2. Uredbe NN105/2004. jer omogućuje netransparentne raskide(pretvarajući sve nebitno u bitno ako to odgovara jačoj ugovornoj stranici tj. tuženiku) odnosno da bi odredba čl. 5st4 Osnovnog sporazuma bila suprotna standardima utvrđenim Uredbom EZ-a koja je za tumačenje naše Uredbe relevantna i koja u toč. (23) uvodnog dijela kaže:„....., izuzeće ne bi trebalo pokrivati vertikalne sporazume koji ograničavaju mogućnost ovlaštenih serviseru unutar sustava distribucije proizvođača vozila, neovisnih distributera rezervnih dijelova, neovisnih serviseru ili krajnjih korisnika da nabave rezervne dijelove od proizvođača takvih rezervnih dijelova ili od neke treće osobe po vlastitom izboru."

VII. Tuženik je na dan raskida dugovao tužitelju, no isto dugovanje je tuženik tretirao kao nedospijelo, a tuženika je iskopčao iz informatičkog sustava zadržavši za sebe vjerodostojne podatke za obračun radi čega iznos kojim se tužba povećava nije bilo moguće utvrditi u vrijeme tužbe.

Tužitelj s naslova Postprodaje i garancija koje nisu umešene u sistem a djelomično su plaćene potražuje 122.971,29Kn, s naslova Plaćenih rezervnih djelova 35.044,48Kn, s naslova garancija umešenih u sistem ali do dana iskopčavanja iz sustava neodobrenih 356.674,43Kn, s naslova razlike u cijeni za neisporučena vozila 175.291,78Kn, s naslova neodobrenih zahtjeva za popustom 74.597,47Kn odnosno ukupno 906.152,45Kn

DOKAZ: Očekivano priznanje tuženika. Prilažu se vjerodostojne isprave na okolnost prethodnim stavkom citiranih isplatnih osnova te se zbog iskopčavanja iz informatičkog sustava predlaže u slučaju osporavanja tuženika, financijsko vještačenje poslovne dokumentacije stranaka na okolnost osnove i visine. Predlaže se saslušanje stranaka.

VIII. Tužitelj također ustraje s predloženim financijskim vještačenjem po pitanju izmakle koristi zbog pronaugovornog raskida te predlaže da Sud donese slijedeću:

PRESUDU

"1. Utvrđuje se djelomično ništavim Renault Sporazum o distribuciji od 01.01.2006.u dijelu čl.5., st.4. koji glasi „.....tijekom slobodnog servisiranja za potrošače....."

„2. Utvrđuje se djelomično ništavim Dodatak I. Posebni uvjeti za 2008. godinu u dijelu odredbe čl.16.12. koja glasi „ugovorne strane usuglasile su se da povreda bilo koje odredbe ovog članka od strane distributera predstavlja valjan razlog temeljem kojeg društvo ima pravo raskinuti Renault sporazum o distribuciji bez otkaznog roka.“

„3. Utvrđuje se da je protivna Sporazumu o distribuciji Renault vozila od 01.01.2006. godine i da ne proizvodi pravne učinke Obavijest o kršenju i raskid Renault Sporazuma o distribuciji od 01.01.2006.g. te pripadajućih dodataka OU 481/09-2 od 23.07.2009.g. Javni bilježnik Vladimir Marčinko, Zagreb, te se nalaže tuženiku RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., Krapinska 45, Zagreb da ponovno primi tužitelja poduzetnika AUTO KUĆA CULAK d.o.o u sustav ovlaštenih distributera, servisera vozila marke „Renault“, te da mu omogući ostvarivanje svih prava i obveza koje mu pripadaju po osnovi Sporazuma o distribuciji Renault vozila od 01.01.2006.g.“

„4. Nalaže se tuženiku da s naslova naknade štete - izmakle koristi za razdoblje 24.07.09.g. - 24.10.09.g. plati tužitelju iznos od 3.778.362,60 Kn sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za 8 postotnih poena koja teče na pojedinačne iznose kako slijedi :

- na iznos 1.259.454,20 Kn od 25.08.09.g. do isplate.
- na iznos 1.259.454,20 Kn od 25.09.09.g. do isplate.
- na iznos 1.259.454,20 Kn od 25.10.09.g. do isplate.“

„5. Nalaže se tuženiku da plati tužitelju iznos od 906.152,45Kn sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za 8 postotnih poena koja na taj iznos teče od 14.10.2009. do isplate.

„6. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za 8 postotnih poena koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.“

ODVJETNIK
GORJANO BATELIĆ
ZAGREB, Završje 1. odvojak 8B
Tel: 098 938 5802

Tužitelj p.p.

PRIVREMENA MJERA

Tužitelj kao predlagatelj osiguranja ustraje s predloženom privremenom mjerom te ukazuje Sudu da je dostavom odgovora na tužbu posebno priloga Dokaz 8, 9 i 10, tražbina predlagatelja usmjerena na održavanje sporazuma na snazi učinjana izvjesnom pri čemu je za privremenu mjeru i vjerojatnost dostatna.

Predlagatelj također ukazuje Sudu da iz odgovora na tužbu, pa i izvješća tvrtke Nexia revizija d.o.o. proizlazi da procijena štete za dvogodišnje razdoblje ispravno označena (da varirat može eventualno uračunavanjem srazmjernog sudjelovanja radne snage u tom poslu i da navedeno sudjelovanje u bitnom ne utječe na visinu štete, a da ista ne bi bila smatrana štetom velikih razmjera. Što takvu štetu i nadalje čini nenadoknativom te je po prirodi stvari očita potreba njenog zaustavljanja.)

Da će se protekom 2 godine postojeće stanje odnosno povjerenje kupaca za tužitelja kao dobavljača i servisera drastično i nepovratno pogoršati protekom vremena razvidno je po prirodi stvari

Da tuženik neće pretrpjeti nikakvu štetu jasno je iz prirode posla (naimie ako se objektivno u Republici Hrvatskoj prosječno proda određen broj Renault vozila jasno je da će iste novce samo od drugog distributera tuženik primiti u svakom slučaju)

Predlagatelj osiguranja p.p.

ODVJETNIK
GORJANO BATELIĆ
ZAGREB, Završje 1. odvojak 8B
Tel: 098 938 5802

RUC za neisporučena vozila:	175.291,78 kn
Zahtjevi za popust-neodobreni:	74.597,47 kn
Sveukupno dug za bonuse:	141.573,00 kn
POSTPRODAJA:	
Garancije koje nisu unešene u sistem ,a dj.su plaćeni:	122.971,29 kn
RD plaćeni:	35.044,48 kn
Garancije unešene u sistem ali ne odobrene:	356.674,43 kn

UKUPNO:

906.152,45 kn

"AUTO KUĆA CULAK"
d.o.o. za trgovinu i usluge
VRBOVEC, Luka 349a
MB: 0788864

ZAGREB 14.10.09.

ČLAN UPOSREDAVATELJ
Ivica Culak

12.09.2010.

ČAČIĆ & PARTNERS
ODVJETNIČKO DRUŠTVO / LAW FIRM

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Petrinjska 8
HR - 10 000 ZAGREB

U Zagrebu, dana 05. ožujka 2010. godine

Na poslovni broj spisa: P - 3410/2009 - 6

Pravna stvar:

TUŽITELJ: AUTO KUĆA CULAK d.o.o., Vrbovec, Luka 349/a
zastupano po punomoćnicima Vladimiru Koprivnjaku i Gorjanu Bateliću,
odvjetnicima iz Zagreba,

TUŽENIK: RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 47,
zastupano po punomoćniku Belindi Čačić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu
Čačić & Partneri iz Zagreba, Andrije Hebranga 27:

Radi: utvrđenja i naknade štete;

Belinda Čačić
Odvjetnica / Attorney at Law
A. Hebranga 27, HR - 10 000 Zagreb

PODNEŠAK TUŽENIKA

kojim daje očitovanje na podnesak Tužitelja od 23. listopada 2009. godine

2x, prilozi

Tuženik je dana 26. studenoga 2010. godine zaprimio podnesak Tužitelja kojim se očituje na Odgovor na Tužbu koji je Tuženik dostavio Naslovu dana 29. rujna 2009. godine te se ovime očituje na odnosni podnesak kako slijedi:

I/ Prije svega Tuženik ističe kako su se obje stranke upustile u raspravljanje prema tužbenom zahtjevu koji je Tužitelj postavio uz Tužbu od 02. rujna 2009. godine. Stoga se **Tuženik prije upuštanje u daljnje raspravljanje protivi preinaci Tužbenog zahtjeva na način kako je ona učinjena Podneskom Tužitelja od 23. listopada 2009. godine (točka 4. i 5.).**

Podredno, ukoliko naslov prihvati preinaku Tužbenog zahtjeva kojoj je Tuženik protivni, u daljnjem dijelu predmetnog podneska Tuženik odgovara i na preinačeni dio Tužbe.

II/ U pogledu utvrđivanja navodne štete koju trpi Tužitelj, a što **Tužitelj obrazlaže u dijelovima I. i VII. svog podneska od 23. listopada 2009. godine** i koju Tužitelj potražuje točkom 4. Tužbenog zahtjeva iz Tužbe, Tuženik ističe da i nadalje u potpunosti ostaje kod navoda iz Odgovora na Tužbu.

Naime, u podnesku od 23. listopada 2009. godine Tuženik ne iznosi ništa činjenično nova već ponavlja ranije izneseno. U tom smislu Tuženik drži da Izvješće revizorskog društva Nexia revizija d.o.o. predstavlja dovoljnu osnovu za stav Tuženika.

Osim toga, Tuženik indikativnim drži da Tužitelja principijelno smeta Izvješće koje je pribavio Tuženik dok u isto vrijeme Izvješće koje je pribavio Tužitelj smatra besprijeckornim, kako materijalno tako i procesno, pri tome se uopće ne osvrćući na evidentan sukob interesa na koji je Tuženik ukazao u Odgovoru na Tužbu.

U pogledu preinake, Tužitelj je u Tužbi jasno iznio potraživanje u određenom vremenskom razdoblju – od 24. srpnja 2009. godine do 24. kolovoza 2009. godine, i u točno određenom iznosu koji se odnosi isključivo na spomenuto vremensko razdoblje. Nigdje u Tužbenom zahtjevu Tužitelj nije naznačio da ima bilo kakvo drugo novčano potraživanje, s ove ili koje druge osnove, vezane za ovo ili neko drugo vremensko razdoblje.

Dapače, kada se usporede dio VIII. Tužbe i posljednji pasus dijela I. Podneska Tužitelja od 23. listopada 2009. godine, jasno je da se Tužitelj faktički odrekao dijela Tužbenog zahtjeva iz točke 4. Tužbe te ga zamijenio potpuno novim zahtjevom koji ima bitno drugačije činjenične sastavnice. Naime, dok u Tužbi tražbinu iz točke 4. Tužbenog zahtjeva Tužitelj izvodi iz procijenjene izmakle koristi kako ju je naznačilo društvo Argenta revizija d.o.o. (30.226.900,00 kn što je i naznačeno kao VPS uz Tužbu), u podnesku od 23. listopada 2009. godine VPS iz Tužbe Tužitelj sada veže uz točku 3. Tužbenog zahtjeva te mu pribraja iznos iz točke 4. Tužbenog zahtjeva, zatim iznos iz točke 4. Tužbenog zahtjeva trostruko uvećava, te dodatno potražuje sasvim novi iznos od 906.152,45 kn s neke sasvim nove osnove.

Sve kad bi se i radilo samo o uređenju Tužbenog zahtjeva tehničke naravi, Tuženik ističe kako prilozi uz podnesak od 23. listopada 2009. godine ne predstavljaju nikakav dokaz, a niti mogu poslužiti kao valjana pravna osnova za zahtjev Tužitelja. Naime, ne radi se ni o kakvim računima niti vjerodostojnim ispravama u smislu pozitivnih propisa Republike Hrvatske da bi iz njih proizlazilo bilo kakvo pravo Tužitelj prema Tuženiku.

Da bi se Tuženik uopće mogao meritorno upustiti u raspravljanje o gore navedenom sadržaju podneska Tužitelj od 23. listopada 2009. godine, Tuženik moli Naslov da naloži Tužitelju u spis dostaviti vjerodostojne isprave i račune na kojima temelji svoje navode.

III/ U pogledu činjeničnog stanja i pravnog shvaćanja koje Tužitelj iznosi u dijelovima II., III. i IV. svog podneska od 23. listopada 2009. godine Tuženik ističe kako i u ovom dijelu Tužitelj ne iznosi ništa činjenično nova već ponavlja ranije izneseno. Ukratko, ponovno se radi o navodima interpretativne naravi u svrhu opovrgavanja kojih Tuženik drži da je u spis već dostavio dovoljno dokaza.

Stoga Tuženik, radi efikasnosti postupka, samo još jednom upućuje na činjenice koje je iznio u Odgovoru na Tužbu te na dokaze koje je priložio u dosadašnjem tijeku postupka. Iz njih jasno proizlazi da je, kada je o rokovima riječ, Tuženik upozoravao Tužitelja na istek bankovne garancije davno prije 17. lipnja 2009. godine. Točno je i da je promemorija za svrhu imala uređenje odnosa među strankama, ali Tuženik prešućuje i zanemaruje da je promemorijom (i) potvrdio postojanje dugovanja te njegov iznos, (ii) suglasio se s aktivacijom tada važeće bankovne garancije, te se (iii) obvezao dostaviti novu bankovnu garanciju u iznosu od 2.500.000,00 kn do 15. lipnja 2009. godine, a što nije učinio.

Naime, umjesto dostave nove Bankarske garancije, Tužitelj je dana 15. lipnja 2009. godine dostavio Tuženiku produženje postojeće Bankarske garancije, iako je znao i nije mogao ne znati da produženje neće biti valjano jer je dogovoreno da će se postojeća Bankarska garancija upravo 15. lipnja 2009. naplatiti u cijelosti i time prestati postojati.

Dakle, jasno je da

- spora u pogledu odlučnih činjenica nema jer se sa sadržajem odlučnih činjenica Tužitelj suglasio;
- je Tuženik taj koji je bio spreman izaći u susret Tužitelju i to je potvrdio više puta o čemu postoje pisani dokumenti koji su priloženi uz Odgovor na Tužbu;
- Tužitelj niti u roku na kojeg je sam pristao (15. lipnja 2009. godine) nije Tuženiku dostavio bankovnu garanciju u dogovorenom iznosu.

Stoga Tuženik u najmanju ruku neumjesnim drži inzistiranje Tužitelja na dokazivanju dobre vjere i primjerenosti rokova.

IV/ U pogledu činjeničnog stanja i pravnog shvaćanja koje Tužitelj iznosi u dijelovima V. i VI. svog podneska od 23. listopada 2009. godine Tuženik ističe kako i nadalje smatra da je Obavijest o kršenju obveza i raskidu Renault Sporazuma o distribuciji od dana 01. siječnja 2006. godine, te pripadajućih Dodataka u potpunosti u skladu s primjenjivim propisima o zaštiti tržišnog natjecanja, a i s poredbenim propisima.

Uredbom o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila («Narodne novine», broj 105/2004; dalje: „Uredba o motornim vozilima“) koja je stupila na snagu 06. kolovoza 2004. godine propisani uvjeti za skupno izuzeće sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila, određeni su uvjeti koje sporazumi moraju sadržavati, ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati, te drugi uvjeti koji se moraju ispuniti za skupno izuzeće tih sporazuma od primjene odredbi članka 9. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (NN br. 122/03) (dalje u tekstu: „ZZTN“) o zabranjenim sporazumima. Tuženik drži da u predmetnom slučaju do povrede Uredbe o motornim vozilima nije došlo.

Budući da se u predmetnom slučaju radi o sporu iz područja tržišnog natjecanja, Tuženik ističe da je Uredba o motornim vozilima usklađena s pravnom stečevinom EZ i to s Uredbom Komisije

6/2009

(EZ) broj 1400/2002 od 31. srpnja 2002. o primjeni članka 81 (3) Ugovora na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenu praksu u sektoru motornih vozila (dalje: „**Uredba Komisije EZ broj 1400/2002**“). Stoga Tuženik smatra da navedena Uredba Komisije EZ broj 1400/2002, kao i Brošura s objašnjenjima Komisije (EZ) o primjeni članka 81 (3) Ugovora na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađena djelovanja u sektoru motornih vozila (dalje: „**Brošura Komisije EZ**“) mogu i trebaju poslužiti kao interpretativni instrumenti za primjenu hrvatskih propisa, a sve u skladu s člankom 70. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske («Narodne novine» - Međunarodni ugovori, broj 14/01), koji obvezuje na odgovarajući način primijeniti kriterije koji proizlaze iz pravilne primjene pravila o tržišnom natjecanju u Europskim zajednicama.

S tim u svezi odredbe članka 22. Renault Sporazuma o distribuciji daju svakoj stranci mogućnost upućivanja sporova neovisnom stručnjaku ili arbitru, kako sukladno članku 9. stavku 3. Uredbe o motornim vozilima, tako i sukladno članku 3. stavku 6. Uredbe Komisije EZ broj 1400/2002.

Sukladno Brošuri Komisije EZ, u odgovoru na Pitanje br. 60 navedeni su primjeri na koje se sporovi mogu odnositi. Dakle, i iz interpretativnih instrumenata jasno proizlazi da je Tužitelj u predmetnom slučaju mogao pokrenuti bilo koji od postupaka mirnog rješavanja sporova, ali to nije učinio.

Međutim, Tuženik ovdje još jednom ponavlja da se u konkretnom slučaju ne radi se o sporu – Tužitelj se dana 08. lipnja 2009. godine suglasio s naplatom postojeće Bankarske garancije u ukupnom iznosu od 5.000.000,00 kn, a istog se dana obvezao da će do dana 15. lipnja 2009. godine dostaviti novu Bankarsku garanciju za tekuće poslovanje u 2009. godini.

Čak i da se zanemari dogovor stranaka postignut dana 08. lipnja 2009. godine, te da se postojeće pitanje razmatra kao spor, činjenica je da Tužitelj nikada nije pokrenuo bilo kakav postupak mirjenja, arbitraže ili mirnog rješavanja, a niti Uredba o motornim vozilima (članak 9. stavak 3.), niti Uredbe Komisije EZ broj 1400/2002 (točka 11. preambule i njezin članak 3. stavak 6.), niti Brošura Komisije EZ ne propisuju niti upućuju na zaključak da bi pitanje raskida trebalo prethodno podvrgnuti bilo kojem obligatornom postupku mirnog rješavanja.

Nikakav zahtjev za institucionalnim postupcima mirnog rješavanja sporova koji su Renault Sporazumom o distribuciji i Godišnjim dodacima predviđeni Tuženik nije zaprimo. Upravo suprotno tome, Tužitelj se odlučio koristiti pravo iz članka 22.3. Renault Sporazuma o distribuciji te rješavanje spora odmah podvrgnuti nadležnosti Trgovačkog suda u Zagrebu, koje mu je također zajamčeno i samom Uredbom o motornim vozilima (članak 9. stavak 3.), kao i Uredbom Komisije EZ broj 1400/2002 (točka 11. preambule i njezin članak 3. stavak 6.).

Osim toga, **Brošura Komisije EZ u odgovoru na Pitanje br. 69:** jasno naznačuje da mogu postojati izvanredne okolnosti u kojima stranka vertikalnoga sporazuma koji je sukladan Uredbi može raskinuti sporazum bez prethodne obavijesti. U konkretnom slučaju, da li je Tuženik imao pravo raskinuti Renault Sporazum o distribuciji bez otkaznog roka s obzirom na to da Tužitelj nije ispunjavao jednu od svojih temeljnih obveza, pitanje je koje ovisi o nacionalnom pravu. A treba imati na umu da su upravo stranke zajednički utvrdile koji su razlozi za raniji raskid dovoljni, a da je svoje obveze u odnosu na Bankarsku garanciju Tužitelj još jednom potvrdio dana 08. lipnja 2009. godine.

Nadalje, sukladno prvenstveno odredbi članka 9. stavka 2. Uredbe o motornim vozilima, a podredno i sukladno odredbi članka 3. stavka 4. Uredbe Komisije EZ broj 1400/2002, Tuženik je

Renault sporazum o distribuciji raskinuo pisanim putem, na način da je obrazložio detaljne, objektivne i transparentne razloge raskida.

Jasno je stoga da nikakvu obvezu na prethodni pokušaj institucionalnog mirnog rješavanja spora Tuženik nije imao te da Obavijest o kršenju obveza i raskidu Renault Sporazuma o distribuciji od dana 01. siječnja 2006. godine, te pripadajućih Dodataka u potpunosti u skladu s primjenjivim propisima o zaštiti tržišnog natjecanja, a i s poredbenim propisima.

V/ U pogledu zahtjeva Tuženika za donošenjem privremene mjere Tuženik ostaje kod svega do sada iznijetog u tijeku postupka, a pogotovo dijela Očitovanja na Prijedlog radi osiguranja određivanjem privremene mjere koje je sastavni dio Odgovora na Tužbu.

Još jednom Tuženik ističe kako prilikom raskida distribucijskog odnosa s Tužiteljem nisu povrijeđene odredbe ZZTN-a i Uredbe o motornim vozilima.

Naprotiv, u slučaju da Tuženik nije raskinuo distribucijski odnos, te da je nastavio posloovati s Tužiteljem bez Bankarske garancije, tada bi Tužitelj bio doveden u povlašteni položaj u odnosu na sve ostale distributere koji su članovi Renault distribucijske mreže, te bi takvim postupanjem došlo do kršenja primjenjivih odredbi ZZTN-a (članak 9. st. 1. točka 4. – *[Zabranjuju se sporazumi...a naročito oni kojima se...] „primjenjuju nejednaki uvjeti na istovrsne poslove s različitim poduzetnicima, čime ih se dovodi u nepovoljniji položaj u odnosu na konkurenciju“*).

Jasno je stoga i da je zatražena privremena mjera protivna zakonu jer bi se tek održavanjem Renault Sporazuma o distribuciji pod uvjetima i okolnostima različitim od svih ostalih Renault Sporazuma o distribuciji sklopljenih između Tuženika i svih drugih članova Renault distribucijske mreže, a što zapravo Tužitelj traži, ne samo povrijedilo kognitivne odredbe ne samo ZZTN-a i Uredbe o motornim vozilima, već bi se time povrijedile i međunarodne obveze koje je Republika Hrvatska preuzela potpisivanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske, a što predstavlja ključnu osnovu ulasku republike Hrvatske u Europsku uniju.

VI/ Sukladno gore navedenom, Tuženik predlaže da Naslov, prije upuštanja u daljnje razmatranje rubriciranog predmeta i prije poduzimanja bilo kakvih daljnji parničnih radnji (a pogotovo prije vještačenja koje Tužitelj predlaže u dijelu VIII. svog podneska od 23. listopada 2009. godine), odluči o preinaci Tužbenog zahtjeva te da se jasno utvrdi predmet spora i pripadajući Tužbeni zahtjev kako bi Tuženik bio u jednakoj procesnoj poziciji i kako bi znao postojanje odnosno nepostojanje koji činjenica treba dokazivati.

Tuženik:

RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o.

Belinda Čačić
 Odvjetnica / Attorney at Law
 A. Hibranga 27, 11000 Zagreb
ČAČIĆ & PARTNERI
 ODVJETNIČKO DRUŠTVO
 A. Hibranga 27, 11000 Zagreb

ZAPISNIK
od 24. ožujak 2010.
o održanoj glavnoj raspravi kod
TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

XVII P-3410/2009 -7

Prisutni od suda:

VIŠNJA BAŠIĆ VLAHOVIĆ
(Predsjednik vijeća – sudac)

(Članovi vijeća)

TATJANA SLAVIČEK
(Zapisničar)

Pravna stvar:

Tužitelj: AUTO KUĆA CULAK, d.o.o.,
Vrbovec

Tuženik: RENAULT NISSAN HRVATSKA
d.o.o. Zagreb

Radi: utvrđenja i naknade štete

Predsjednik vijeća sudac otvara glavnu raspravu u 10,30 sati i objavljuje predmet raspravljanja.

Rasprava je javna:

Utvrdjuje se da su pristupili:

Za tužitelja: pun. Gorjano Batelić prema punomoći (list 9 spisa)

Za tuženika: pun. Neven Balenović odvjetnik iz Zagreba uz pun. Suzana Krog Bonaći odvjetnik iz Zagreba

Pun. tužitelja razlaže usmeno kao i pismeno te navodi da su se stranke nastojale dogovoriti o mirnom rješenju spora pa stoga tužitelj ostaje kod tužbenog zahtjeva određen podneskom od 23.10.2009. (zaprimljen kod suda 29.10.2009.) (list 392 spisa) te se očituje na podnesak tuženog od 05.03.2010. i obrazlaže kako slijedi:

Preinaka tužbe određena podneskom tužitelja od 29.10.2009. je svrhovita jer potiče iz iste činjenične osnove i dug od 906.152,45 kn je dospio prije raskida sporazuma o distribuciji od 01.01.2006. Međutim, sve vjerodostojne isprave vođene su u računalnom sustavu tuženika pa kako je tuženi s danom raskida (23.07.2009) **iskopčao tužiteljev sustav** nije bilo moguće ishoditi drugačiju dokumentaciju radi čega je i predloženo da se i taj dug i ostali iz tužbenog zahtjeva dokazuju vještačenjem dokumentacije tužitelja i tuženog.

U svrhu istaknutog prilaže u spis nepotpisani dodatak sporazumu o distribuciji za 2009, koji nije realiziran ali je ponuđen od strane tuženog kao uvjet radi nastavka suradnje, a što tužitelju nije odgovaralo jer u tom vremenu je tužitelj već imao dugovanje prema tuženom od 12.000.000,00 kn a taj dodatak je nametao nove novčane obveze, predaje isti dodatak – nepotpisan i punomoćniku tuženog.

Pun. tuženog se protivi navodima iznesenim po tužitelju na današnjoj raspravi jer su paušalni, proizvoljni, neutemeljeni i neistiniti, smatra da je stav tuženog o preinačenju već detaljno obrazložen u podnesku od 05.03.2010, pa dodatak o kojem je danas tužitelj obrazlagao i na istom temeljio preinačenje ne smatra osnovanim.

Sud donosi

rješenje

Odluka o prijedlogu tužitelja radi preinačenja tužbenog zahtjeva će biti donesena u pisanom otpravku te zavisno o sadržaju će biti donesena i odluka o prijedlogu tužitelja provesti vještačenje.

Dovršeno u 11,15 sati

Sudac

Zapisničar

Tužitelj

Tuženik

17
TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

15-07-2010

poštom — neposredno

primljeno

priloga

pristojba

ČAČIĆ & PARTNERS
ODVJETNIČKO DRUŠTVO/LAW FIRM

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Petrinjska 8
HR - 10 000 ZAGREB

U Zagrebu, dana 13. srpnja 2010. godine

Na poslovni broj spisa: P – 3410/2009

Pravna stvar:

TUŽITELJ: AUTO KUĆA CULAK d.o.o., Vrbovec, Luka 349/a
zastupano po punomoćnicima Vladimiru Koprivnjaku i Gorjanu Bateliću,
odvjetnicima iz Zagreba.

TUŽENIK: RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 47
zastupano po punomoćniku Belindi Čačić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu
Čačić & Partneri iz Zagreba, Andrije Hebranga 27, Zagreb

Radi: utvrđenja i naknade štete;

PODNEŠAK TUŽENIKA
kojim u spis predmeta dostavlja Zaključak
Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 24. svibnja 2010. godine

2x, prilozi

I/ Pred Naslovnim sudom vodi se postupak po Tužbi Tužitelja protiv Tuženika radi
utvrđenja i naknade štete.

Odvjetnici: Belinda Čačić, Suzana Krog Bonaći, Jana Štrangarević, Goran Krištović
Tel: + 385 (1) 48 54 777, Fax: + 385 (1) 48 54 583, A. Hebranga 27, HR – 10000 Zagreb, MB:2058073,
Žiro račun: 2484008 – 1103608814, Devizni račun: 2484008 – 1103608814,
IBAN HR8724840081103608814 kod Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb

Obzirom da je između ostalog, predmet spora utvrđenje ništavosti pojedinih odredbi Sporazuma o distribuciji, a u smislu kršenja odredbama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja («Narodne novine», broj 122/2003)(dalje u tekstu: „**Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja**“), Uredbe o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila («Narodne novine», broj 105/2004)(dalje u tekstu: „**Uredba o motornim vozilima**“), kao i Uredbe Komisije (EZ) broj 1400/2002 od 31. srpnja 2002. o primjeni članka 81 (3) Ugovora na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenu praksu u sektoru motornih vozila (dalje u tekstu: „**Uredba Komisije EZ broj 1400/2002**“), Tuženik u spis predmeta dostavlja Zaključak Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Kasa: UP/I-030-02/2009-01/024 od dana 24. svibnja 2010. godine kojim je odbačen Zahtjev Tužitelja za pokretanje postupka pred Agencijom za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje u tekstu: „AZTN“) radi ocjene sukladnosti Dacia Sporazuma o distribuciji i Dodatka I za 2008. godine tom sporazumu i Renault Sporazuma o distribuciji i Dodatka I za 2008. godinu tom sporazumu s odredbama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

U svom Zaključku AZTN navodi da je na temelju zaprimljene dokumentacije i prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu provedenog u odnosnom predmetu, donijela odluku o odbacivanju zahtjeva jer u konkretnom slučaju nema uvjeta za pokretanje postupka.

Sukladno navedenom, proizlazi da ne postoji nesuglasje između odredbi Sporazuma o distribuciji i Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, kao i Uredbe o motornim vozilima, te Uredbe Komisije (EZ) broj 1400/2002, uslijed čega ne postoji ni osnovanost tužbenog zahtjeva Tužitelja.

II/ U pogledu preostalih navoda iznesenih u postupku, Tuženik ustraje kod do sada iznesenog, te kod svog prijedloga za odbijanje Tužbe i Tužbenog zahtjeva Tužitelja kao neosnovanih.

Tuženik:
RENAULT NISSAN HRYATSKA d.o.o.
ČACIC & PARTNERI
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Belinda Čacic
Odvjetnica / Attorney at Law
A. Hebranga 27, HR-10000 Zagreb

A. Hebranga 27, HR-10000 Zagreb

0.02.12. 2011

439

ČAČIĆ & PARTNERS
ODVJETNIČKO DRUŠTVO / LAW FIRM

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

29-08-2011

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Petrinjska 8
HR - 10 000 ZAGREB

poštom — neposredno
u primj. prilozi
pristoba

U Zagrebu, dana 23. kolovoz 2011. godine

Na poslovni broj spisa: P – 3410/2009 – 10

Pravna stvar:

TUŽITELJ: **AUTO KUĆA CULAK d.o.o.**, Vrbovec, Luka 349/a
zastupano po punomoćnicima *Vladimiru Koprivnjaku i Gorjanu Bateliću,*
odvjetnicima iz Zagreba,

TUŽENIK: **RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o.**, Zagreb, Radnička cesta 47
zastupano po punomoćniku *Belindi Čačić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu*
Čačić & Partneri iz Zagreba, Andrije Hebranga 27;

ČAČIĆ & PARTNERS
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Belinda Čačić
Odvjetnica / Attorney at Law

Radi: **utvrđenja i naknade štete**, A. Hebranga 27, HR - 10 000 Zagreb

PODNEŠAK TUŽENIKA

kojim u spis predmeta dostavlja Presudu Upravnog suda Republike Hrvatske
od 08. lipnja 2011. godine

2x, prilozi

I/ Pred Naslovnim sudom vodi se postupak po Tužbi Tužitelja protiv Tuženika radi
utvrđenja i naknade štete.

Obzirom da je između ostalog, predmet spora utvrđenje ništavosti pojedinih odredbi Sporazuma o
distribuciji, a u smislu kršenja odredbama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja («Narodne
novine», broj 122/2003)(dalje u tekstu: „**Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja**“), Uredbe o
skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila («Narodne novine», broj
105/2004)(dalje u tekstu: „**Uredba o motornim vozilima**“), kao i Uredbe Komisije (EZ) broj
1400/2002 o d 31. srpnja 2002. o primjeni članka 81 (3) Ugovora na kategorije vertikalnih

Odvjetnici: Belinda Čačić, Suzana Krog Bonaci, Jana Štrangarević, Goran Krištović, Jadranka Orešković

Tel: + 385 (1) 48 54 777, Fax: + 385 (1) 48 54 583, A. Hebranga 27, HR – 10000 Zagreb, MB-2058073,

Žiro račun: 2484008 – 1103608814, Devizni račun: 2484008 – 1103608814,

IBAN HR8724840081103608814 kod Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb

435

sporazuma i usklađenu praksu u sektoru motornih vozila (dalje u tekstu: „Uredba Komisije EZ broj 1400/2002“), Tuženik je podneskom od dana 15. srpnja 2010. godine u spis predmeta dostavio Zaključak Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Kasa: UP/I-030-02/2009-01/024 od dana 24. svibnja 2010. godine kojim je odbačen Zahtjev Tužitelja za pokretanje postupka pred Agencijom za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje u tekstu: „AZTN“) radi ocjene sukladnosti Dacia Sporazuma o distribuciji i Dodatka I za 2008. godine tom sporazumu i Renault Sporazuma o distribuciji i Dodatka I za 2008. godinu tom sporazumu s odredbama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

U svom Zaključku AZTN navodi da je na temelju zaprimljene dokumentacije i prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu provedenog u odnosnom predmetu, donijela odluku o odbacivanju zahtjeva jer u konkretnom slučaju nema uvjeta za pokretanje postupka.

Sukladno navedenom, proizlazi da ne postoji nesuglasje između odredbi Sporazuma o distribuciji i Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, kao i Uredbe o motornim vozilima, te Uredbe Komisije (EZ) broj 1400/2002, uslijed čega ne postoji ni osnovanost tužbenog zahtjeva Tužitelja.

II/ Ovim podneskom Tuženik u spis predmeta dostavlja i **Presudu Upravnog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Us – 8221/2010 od dana 08. lipnja 2011.** godine kojom je **odbijena** Tužba Tužitelja protiv Zaključka Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Kasa: UP/I-030-02/2009-01/024 od dana 24. svibnja 2010. godine.

Dokaz: preslika Presude Upravnog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Us – 8221/2010 od dana 08. lipnja 2011.

III/ U pogledu preostalih navoda iznesenih u postupku, Tuženik ustraje kod do sada iznesenog, te kod svog prijedloga za odbijanje Tužbe i Tužbenog zahtjeva Tužitelja kao neosnovanih.

Tuženik:

RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o.
ČAČIĆ & PARTNER
ODVJETNIČKO DRUŠTVO
A. Hebranga 27, HR - 10 000 Zagreb

Belinda Čačić
Odvjetnica / Attorney at Law
A. Hebranga 27, HR - 10 000 Zagreb

UBLIKA HRVATSKA
ivački sud u Zagrebu
reb, Amruševa 2/II

17 P-3410/09

440
-12

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Višnji Bašić Vlahović u pravnoj stvari tužitelja «AUTO KUĆA CULAK» d.o.o., Vrbovec, Luka 349a, zastupan po punomoćnicima Vladimir Koprivnjak odvjetnik iz Zagreba, Kneza Ljudevita Posavskog 4 i Gorjano Batelić odvjetnik iz Zagreba, Završje I. odvojak 8B, protiv tuženog „RENAULT NISSAN HRVATSKA” d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 47, zastupan po punomoćnici Belinda Čačić, odvjetnica iz Odvjetničkog društva „Čačić & partneri” iz Zagreba, radi 1.259.454,20 kuna, dana 20. listopada 2011.

riješio je

Dopušta se preinačenje tužbenog zahtjeva povećanjem postojećeg sukladno podnesku tužitelja od 29.10.2009. (list 392 spisa) prema kojem je tuženi dužan platiti tužitelju:

a) s naslova izmakle koristi za razdoblje od:

- 24.08.2009. – 24.09.2009. iznos od 1.259.454,20 kn,
- 24.09.2009. – 24.10.2009. iznos od 1.259.454,20 kn,

sve to sa zateznom kamatom u visini eskontne stope HNB-a uvećane za 8 postotnih poena koja teče od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate tj. od 25.09.2009. i 25.10.2009. sve to u roku od 8 dana,

b) s naslova isplate iznos od 906.152,45 kn sa zateznom kamatom počev od 14.10.2009. do isplate po stopi koja je uvodno opisana sve to u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj utužuje tuženog s naslova utvrđenja djelomično ništavim sporazuma o distribuciji sklopljen između stranaka u prosincu 2005., stupio na snagu 01.01.2006. u dijelu čl. 5. st. 4. i dodatka I. sporazuma za 2008. u dijelu odredbe čl. 16. st. 12.

Smatra da je pretrpio štetu s osnova izmakle koristi za razdoblje od 24.07.2009. do 24.08.2009. u visini d 1.259.454,20 kn te potražuje zateznu kamatu po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN RH br. 35/05. i 41/08)- u daljnjem tekstu: ZOO) od 25.08.2009. do isplate (utuženo tužbom od 02.09.2009) a podneskom od 29.10.2009. (list 392 spisa) predlaže preinačenje povišenjem jer je tuženi prije raskida ugovora, koji je uslijedio 24.07.2009. bio dužan iz istog činjeničnog i pravnog osnova dužan:

- za razdoblje od 24.08.2009. do 24.09.2009. 1.259.454,20 kn
 - za razdoblje od 24.09.2009. do 24.10.2009. 1.259.454,20 kn
- ili ukupno 2.518.908,40 kn

te daljnji iznos

- s naslova postprodaje 122.971,29 kn

- s naslova plaćenih rezervnih dijelova 35.044,48 kn
 - s naslova garancije 356.674,43 kn
 - s naslova razlike u cijeni za neisporučena vozila 175.291,78 kn
 - s naslova neodobrenih zahtjeva za popust 74.597,47 kn
- ukupno 906.152,45 kn.

$$2.518.908,40 \text{ kn} + 906.152,45 \text{ kn} = 3.425.060,85 \text{ kn}$$

sve to sa zateznom kamatom od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate kao što je to opisano u izreci ovog rješenja, te predlaže preinačiti tužbeni zahtjev povišenjem uz naknadu parničnog troška.

Na raspravi koja je održana 24.03.2010. tuženi se protiv preinačenja povišenjem, smatra da je podneskom od 05.03.2010. list 406) obrazložio navode odgovora na tužbu i stav o eventualnom preinačenju istim podneskom obrazložio te preinačenje smatra neosnovanim.

Sud je izvršio uvid u osnovni sporazum o distribuciji od prosinca 2005. čl. 5 točka 2. st. 4 i dodatak sporazumu od 2008. čl. 16. točka 4. i čl. 16. točka 12 prema kojem distributer – tuženi za usluge poduzete u jamstvenom roku a odnosi se na proizvode obuhvaćene sporazumom se obvezuje isključivo koristiti rezervne dijelove obuhvaćene sporazumom što smatra tužitelj da je suprotno Uredbi EZ-a prema kojoj se izuzeće ne bi trebalo obuhvatiti vertikalne sporazume, a kao daljnji osnov preinačenju poziva se na čl. 16. točka 4 i čl. 16. točka 2 dodatke prema kojem u svrhu osiguranja pravovremenog plaćanja distributer-tuženik je dužan predati društvu do 31.01.2008. sredstva osiguranja (važeću bankovnu garanciju, bianco zadužnicu, tri mjenice).

Ocjenom dokaza temeljem kojih tužitelj smatra da postoji osnov za preinačenje tužbenog zahtjeva sud je utvrdio osnovanim jer isto tužitelj predlaže iz istog činjeničnog i pravnog osnova, te je dopustio preinaku tužbe sukladno čl. 190.st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN RH br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07-odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08-odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 i 57/11 – dalje ZPP) jer smatra da je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa između stranaka i donio rješenje kao u izreci.

U Zagrebu, 20. listopada 2011.

SUDAC

Višnja Bašić Vlahović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana po primitku ovog rješenja, a ulaže se putem ovog suda u 2 primjerka za sud i po 1 za protivnu stranku.

DNA:

1. tužitelj po pun.
 2. tuženi po pun.
 3. kal. do 01.12.2011.
- Zagreb, 20.10.2011.

Sudac

Prilog	
20.10.11.	

**AUTO KUĆA CULAK d.o.o., Vrbovec, Luka 349/a, zastupano po
punomoćnicima Vladimir Koprivnjak, odvjetnik u Zagrebu i
Gorjano Batelić odvjetnik u Zagrebu
U Zagrebu 23.07.12.**

P-3410/09 - 18
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

Prijemni list
20.07. 12 god. 2
24.07.
12 god.
Priglasiti predložiti
Predložiti predložiti

Posl Br: P-3410/09
TRGOVAČKOM SUDU ZAGREB
Stalna služba u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1/III

Tužitelj: *AUTO KUĆA CULAK d.o.o., Vrbovec, Luka 349/a, zastupano po
punomoćnicima Vladimir Koprivnjak i Gorjano Batelić, odvjetnici u Zagrebu*

Tuženik: *RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., Krapinska 45, 10000 Zagreb*

Radi: *utvrđenja, naknade štete i isplate 2x,*

PODNEŠAK TUŽITELJA
-kojim uređuje i povećava zahtjev-

I. Tužitelj ostaje pri tužbi, tužbenom zahtjevu i svim dosadašnjim navodima **te izvješćuje Sud da je zbog proteka vremena, a prije nastupa zastare, i prije nego li je iz vještačenja koje je u tijeku u mogućnosti dobiti podatke, iz iste činjenične i pravne osnove – fizički iste bankarske garancije čiji je iznos tuženik nesrazmjerno povećao zadavši nemoguć rok 3 dana, prisiljen ovim podneskom i tužbom obuhvatiti i štetu nastalu raskidom Dacia Sporazuma o distribuciji i pripadajućih dodataka od 24.07.2009. OU-486/09javni bilježnik Vladimir Marčinko OU-486/09.**

DOKAZ: 1.) Prilaže se Priopćenje i obavijest o raskidu Dacia Sporazuma o distribuciji i pripadajućih dodataka od 24.07.2009. OU-486/09javni bilježnik Vladimir Marčinko OU-486/09 2.) Prilaže se Dacia Sporazum o distribuciji od 01.01.2006 godine i Dodatak I. (prvi) Dacia sporazuma o distribuciji za 2008. godinu od 01.01.2008 godine

II. Dacia sporazum o distribuciji tekstualno je identičan Renault sporazumu o distribuciji te sadrži iste sporne odredbe uz jedinu razliku broja nekih članaka na koje se tužba poziva.

Tako je :

- čl.V točka 5.2 st. 4. Dacima Sporazuma o distribuciji **identičan** čl.V točka 5.2 st. 4. Renault Sporazuma o distribuciji pri čemu obje nezakonito utvrđuju da je Distributer dužan primjenjivati originalne rezervne dijelove i tijekom slobodnog servisiranja za potrošače **što tu odredbu čini djelomično ništavom.**

- čl.XV točka 15.12. Dodatka I. Posebnih uvjeta za 2008. godinu od 01.01.2008. Dacia Sporazuma o distribuciji **identičan** čl.XVI točka 16.12. Dodatka I. Posebnih uvjeta za 2008. godinu od 01.01.2008. Renault Sporazuma o distribuciji pri čemu obje odredbe omogućuju netransparentne raskide suprotne Uredbi o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila NN105/04 u čl.9.st.2. koja ne dozvoljava nedetaljna, neobjektivna i netransparentna otkazivanja.

482

-Bankarska garancija kod Dacia Sporazuma o distribuciji je fizički ista garancija koja se odnosi i na Renault sporazum o distribuciji te kada su raskidi u pitanju u smislu zahtjeva za transparentnim objektivnim i detaljnim otkazivanjem, jasno je da ista na nedopušten način onemogućuje izdvajanje servisnih usluga od usluga prodaje kod oba ugovora, a tako i izdvajanje jednog distribucijskog sporazuma od drugoga jer njezinim nedostavljanjem tuženik stječe pravo izvanredno raskinuti oba sporazuma što onemogućuje primjenu odredbi sporazuma o izdvajanjau servisnih usluga od usluga prodaje te o prodaji jedne robne marke Dacia koja vrijedi daleko manje od Renault sporazuma o distribuciji na godišnjoj razini

DOKAZ: 1.) Uvid u privitak tužbe u Revizorsko izvješće tvrtke Argenta revizija d.o.o. od 06.08.2009. na okolnost vrijednosti Renault distribucijskog sporazuma i Dacia distribucijskog sporazuma na godišnjoj razini.

2.) Uvid u Uredbu Komisije EZ-a broj 1400/2002 od 31.07.2002. o primjeni članka 81.(3) Ugovora na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenu praksu u sektoru motornih vozila Službeni list L 203, 1.kolovoza2002str.0030-0041 koja u toč.(22) (koja služi kao interpretativni instrumenat u primjeni Uredbe o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila NN105/04) **uvodnog dijela kaže:** "Izuzeće stoga ne bi trebalo pokrивati vertikalne sporazume koji sadrže bilo koju izravnu ili neizravnu obvezu ili poticaj koji vodi ka povezivanju prodaje i uslužnih aktivnosti, odnosno koji čini izvedbu jedne od ovih aktivnosti ovisnom o izvedbi druge." ...na okolnost nezakonitog ugovaranja odredbe čl.XV točka 15.12. Dodatka I. Posebnih uvjeta za 2008. godinu od 01.01.2008. Dacia Sporazuma o distribuciji odnosno čl.XVI točka 16.12. Dodatka I. Posebnih uvjeta za 2008. godinu od 01.01.2008. Renault Sporazuma o distribuciji koje odredbe omogućuju netransparentne raskide putem netransparentno određene skupne bankarske garancije.

3.) Uvid u Uredbu Komisije EZ-a broj 1400/2002 od 31.07.2002. o primjeni članka 81.(3) Ugovora na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenu praksu u sektoru motornih vozila Službeni list L 203, 1.kolovoza2002str.0030-0041 koja u toč. (23) (koja služi kao interpretativni instrumenat u primjeni Uredbe o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila NN105/04) **uvodnog dijela kaže:** "...izuzeće ne bi trebalo pokrивati vertikalne sporazume koji ograničavaju mogućnost ovlaštenih serviseru unutar sustava distribucije proizvođača vozila, neovisnih distributera rezervnih dijelova, neovisnih serviseru ili krajnjih korisnika da nabave rezervne dijelove od proizvođača takvih rezervnih dijelova ili od neke treće osobe po vlastitom izboru." na okolnost nezakonitog ugovaranja dijela odredbe čl.V točka 5.2 st. 4. oba distribucijska sporazuma u kojem se distributera prisiljava na upotrebu originalnih rezervnih dijelova i u vrijeme slobodnog servisiranja za potrošače.

III. Zbog navedenog, a unatoč činjenici da tužitelj još uvijek ne raspolaže podacima iz vještačkog nalaza i mišljenja tužitelj od tuženika s nasloa naknade štete i isplate potražuje slijedeće iznose za neopravdani raskid oba distribucijska sporazuma i to:

...prema izračunu Argenta revizija d.o.o. od 06.08.2009. priloženim uz tužbu za dvogodišnje razdoblje neopravdanog prtekidu distribucijskih sporazuma:

- od prodaje novih Renault vozila u iznosu 11.352.315,23Kn
- od prodaje novih Dacia vozila u iznosu od 830.374,65Kn
- od prodaje rezervnih dijelova u iznosu od 7.703.133,44Kn
- od prodaje usuga servisa u iznosu od 11.171.452,33Kn

.....što ukupno čini izgubljenju dobit zbog neopravdanog prekida oba distribucijska sporazuma povezana jednom bankarskom garancijom i istom činjeničnom osnovom za dvogodišnje razdoblje u iznosu 31.057,275,85Kn odnosno na mjesečnoj razini 1.294.053,16Kn

IV Kako rezultati vještačenja još uvijek nisu poznati, to opreza radi u cilju spriječavanja nastupa zastare, a istovremeno pridržavajući pravo zahtjev povećati ili smanjiti nakon dostave nalaza i mišljenja, u svemu uvažavajući da se radi o istom činjeničnom supstratu, istim pregovorima datumima i istoj bankarskoj garanciji tužitelj predlaže da Sud donese slijedeću:

PRESUDU

„1. Utvrđuje se djelomično ništavim Renault Sporazum o distribuciji od 01.01.2006.u dijelu čl.V točka 5.2 st. 4. koji glasi „.....tijekom slobodnog servisiranja za potrošače.....“

„1.a) Utvrđuje se djelomično ništavim Dacia Sporazum o distribuciji od 01.01.2006.u dijelu čl.V točka 5.2 st. 4. koji glasi „.....tijekom slobodnog servisiranja za potrošače.....“

„2. Utvrđuje se djelomično ništavim Dodatak I. Posebni uvjeti za 2008. godinu od 01.01.2008. godine Renault sporazuma o distribuciji u dijelu odredbe čl.XVI točka 16.12. koja glasi „ugovorne strane usuglasile su se da povreda bilo koje odredbe ovog članka od strane distributera predstavlja valjan razlog temeljem kojeg društvo ima pravo raskinuti Renault sporazum o distribuciji bez otkaznog roka.“

2.a) Utvrđuje se djelomično ništavim Dodatak I. Posebni uvjeti za 2008. godinu od 01.01.2008. Dacia sporazuma o distribuciji u dijelu odredbe čl.XV točka 15.12.koja glasi „ugovorne strane usuglasile su se da povreda bilo koje odredbe ovog članka od strane distributera predstavlja valjan razlog temeljem kojeg društvo ima pravo raskinuti Dacia sporazum o distribuciji bez otkaznog roka.“

„3. Utvrđuje se da je protivna Renault sporazumu o distribuciji od 01.01.2006. godine i da ne proizvodi pravne učinke Obavijest o kršenju i raskid Renault Sporazuma o distribuciji od 01.01.2006.g. te pripadajućih dodataka OU 481/09-2 od 23.07.2009.g. Javni bilježnik Vladimir Marčinko, Zagreb, te se nalaže tuženiku RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., Krapinska 45, Zagreb da ponovno primi tužitelja poduzetnika AUTO KUĆA CULAK d.o.o u sustav ovlaštenih distributera, servisera vozila marke „Renault“, te da mu omogući ostvarivanje svih prava i obveza koje mu pripadaju po osnovi Renault sporazuma o distribuciji od 01.01.2006.g.“

„3.a) Utvrđuje se da je protivna Dacia sporazumu o distribuciji od 01.01.2006. godine i da ne proizvodi pravne učinke Obavijest o kršenju i raskid Dacia Sporazuma o distribuciji od 01.01.2006.g. te pripadajućih dodataka OU 486/09-2 od 24.07.2009.g. Javni bilježnik Vladimir Marčinko, Zagreb, te se nalaže tuženiku RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o., Krapinska 45, Zagreb da ponovno primi tužitelja poduzetnika AUTO KUĆA CULAK d.o.o u sustav ovlaštenih distributera, servisera vozila marke „Dacia“, te da mu omogući ostvarivanje svih prava i obveza koje mu pripadaju po osnovi Dacia sporazuma o distribuciji od 01.01.2006.g.“

„4. Nalaže se tuženiku da s naslova naknade štete - izmakle koristi za razdoblje 24.07.09.g. - 24.10.09.g. plati tužitelju iznos od 3.778.362,60 Kn sa zakonskom zateznom

452
kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za 8 postotnih poena koja teče na pojedinačne iznose kako slijedi :

-na iznos 1.294.053,16Kn od 25.08.09.g. do isplate.

-na iznos 1.294.053,16Kn od 25.09.09.g.do isplate.

-na iznos 1.294.053,16Kn od 25.10.09.g. do isplate.“

„5. Nalaže se tuženiku da plati tužitelju iznos od 906.152,45Kn sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za 8 postotnih poena koja na taj iznos teče od 14.10.2009. do isplate.

„6. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za 8 postotnih poena koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.“

Privitak:
isprave kao u tekstu popisane

Tužitelj p.p.

ODVJETNIK
Vladimir Vukobratović
Kneza Branimira Preradovića 4, 23330 Brijuni
tel: 091 838 11 11, 091 838 11 12, 091 838 11 13

